

11

மரபு

MARAPU

வைகாசி - ஆனி 1992

படிப்பகம்

KNOW THE DIFFERENCE BETWEEN OUR 2 QUALITIES OF

BASMATI RICE

WE IMPORT 2 QUALITIES OF BASMATI RICE FROM PAKISTAN.
BOTH THESE QUALITIES ARE PACKED IN SIMILAR SIZE PACKS
BUT THE SAME CAN'T BE SAID FOR TASTE.

THE MAIN DIFFERENCE IS STANDARD QUALITY BASMATI HAS LONG
GRAINS AND IS PACKED IN BAGS WITH BLUE COLOUR PRINTING.
THIS STANDARD QUALITY IS BEING DISTRIBUTED THROUGHOUT
AUSTRALIA TO THE TRADE.

ORANGE COLOUR PRINTED BAGS CONTAIN SUPERIOR LONG BASMATI
AVAILABLE IN PAKISTAN. THERE IS NO BETTER QUALITY THAN THIS
BASMATI RICE IN PAKISTAN. THIS DELUXE QUALITY RICE IN
ORANGE COLOUR PRINTING IS CURRENTLY AVAILABLE ONLY IN OUR
SHOP.

Trading Hours

Monday to Thursday: .....8.00am to 6.00 pm
Friday:.....8.00am to 7.00 pm
Saturday:.....8.00am to 5.30 pm
Sundays & Public Holidays.....8.00am to 5.00 pm

Hindustan Imports

48 - 50 DINGLEY AVE, DANDENONG 3175
Ph 794 6640

சந்தா விபரம் :

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00

இலங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்) ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abiramie Publications'.

Abiramie Publications, P. O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

HOONDIL
Südasien Büro
Große Heimstr. 58
4600 Dortmund 1

உள்ளே...

சத்தியஜித் ரே

க. சிறீபாலன் 5

கொழும்புக் குறிப்புகள்

பொதுமகன் போடியார் 7

பேச்சை விட்டிட்டுப்...

ரி.வி.எஸ் மணியம் 12

'தாயைப் போல...'

யோகன் 16

மெல்பன் காற்று

வாயுபகவான் 19

அமெரிக்க இனக்கலவரம்

ஈழநாட்டான் 23

விடுதலையின் பாதையில்...

ரி. பிரபாகரன் 34

ஆசிரியர்
விமல் அரவிந்தன்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மாபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

❖ ❖ ❖

படைப்புக்களில் வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச்
சுதந்திரத்தை கௌரவிக்கும் வகையில், 'மாபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

விலை \$2.00

Marapu is printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082, Australia.

ஈரடி

ஏடு 5

சுவடி 2

இவர்களை வாழ விடுவோம்!

தமிழர் பிரதேசங்கள் பயங்கரமான ஒரு போர்க்களமாகி ஆண்டுகள் எத்தனையோ கடந்து விட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தில் மின்சாரம் இல்லை. மருந்துகள் இல்லை. அவசியமான உணவுகளும், பாவனைப் பொருட்களும் இல்லை. இருப்பவற்றுக்கும் உச்ச விலை. போக்குவரத்துக்கோ சைக்கிளும் கால்நடையும்.

எங்கும் குண்டு வீச்சு, துப்பாக்கி வெடிகள். வட, கிழக்கு மாகாணங்கள் மயான புதியாகக் காட்சியளிக்கின்றன. மக்கள் நரக வாழ்க்கையே வாழ்கின்றனர்.

இந்த நிலையிலும் இப் பிரதேசங்களை விட்டு வெளியேறக் கூடாதென்ற வைரக்கியத்துடன் வாழ்பவர்களை என்னென்பது? நினைத்த மாத்திரத்திலேயே வெளிநாடுகளுக்கோ வேறு பிரதேசங்களுக்கோ சென்றுவிடக் கூடிய வலிமை படைத்த புத்திஜீவிகளும் இதில் அடங்குவர். இவர்கள் யாவா தும் ஜீவனாக இருப்பவை மக்கள் நேயம், மண்ணின் நேயம், சேவை மனப்பான்மை போன்றவையே.

இவர்கள் தமது பங்களிப்புக்கு மாற்றீடாகக் கேட்பதெல்லாம் சிந்தனைச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், அறிவுச் சுதந்திரம் போன்ற சில அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும், சுயமாக இயங்கும் சுதந்திரத்தையுமே.

இவற்றை முழுமையாக அனுமதிக்க இவர்கள் எல்லாத் தகுதியும் உடையவர்கள். இவற்றை வழங்குவதே இவர்களின் சேவையைக் கௌரவிக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் ஒரே வழி.

இவற்றை மறுப்பது இவர்களையும் வெளியே விட்டியடிக்கவே உதவும்.

சத்தியஜித் ரே

சித்திரை மாதம் 23ம் திகதியன்று காலமானபோது, இவருக்கு வயது 70. இவர் சுகயீனம் காரணமாக வைத்தியசாலையில் இருந்த போது, ஆஸ்கார் கமிட்டியிடமிருந்து கௌரவ ஆஸ்கார் விருதைப் (Honorary Academy Award) பெற்றுக்கொண்டார். சினிமாத்துறைக்கு ஆற்றியுள்ள சேவையைக் கௌரவித்து, இந்த விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவரது வாழ்வில், முன்பும் ஒரு தடவை வைத்தியசாலையில் இருந்தபோது, இன்னுமொரு விருதைப் பெற்றிருக்கிறார். அப்பொழுது, பிரான்ஸ் நாட்டின் ஜனாதிபதி, தானே நேரில் வந்து, அந்த நாட்டின் தேசிய விருதை வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தார்.

'ரே'யின் பல திரைப்படங்கள் பல சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் குறிப்பாக 'பதர் பாஞ்சாலி' என்ற திரைப்படம் மட்டும், 15க்கும் மேற்பட்ட (சர்வதேச விருது உட்பட) விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறது.

'ரே', திரைப்பட நெறியாளராக மட்டுமல்ல, தயாரிப்பாளராக, வசனகர்த்தாவாக, இசை அமைப்பாளராக, ஓவியராக... இப்படியாகப் பல துறைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தியதுடன், அவற்றில் சிறப்பாக மிளிர்வும் செய்தார்.

'ரே'யின் திரைப்படங்களைப் பார்த்தோ, ரசித்தோ இவருடைய புகழ் இந்தியாவில் உயரவில்லை. இவருடைய திரைப்படங்களைப் பற்றி சாதாரண இந்திய சினிமா ரசிகனுக்கு எதுவும் தெரியாது. உண்மையில், வெளிநாடுகளில், இவருடைய திரைப்படங்களுக்குக் கிடைத்த மதிப்பாலும் - புகழாலும், 'ரே', இந்தியாவில் அறியப்பட்டார்.

'ரே'யின் திரைப்படங்கள் விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை அல்ல. அவருடைய திரைப்படங்களைப் பார்த்துக் கவந்துரையாடி - விமர்சனம் செய்வது, நல்ல சினிமா ரசனையை வளர்க்க உதவும். நல்ல ரசனையை வளர்க்கப் பயிற்சி அவசியம்.

நல்ல திரைப்படரசிகர்களுக்குச் சில சமூகப் பொறுப்புக்கள் உண்டு. ஒன்று, இன்று வளர்ந்து வரும் 'மசாலாத் - திரைப்பட ரசனை'யையும், 'சினிமாக் கலாசாரத்தையும்' சரியாக இளங்கண்டு, அந்த ஓட்டத்திற்

கெதிரான கருத்துரீதியான போராட்டத்தை (சர்வதேச ரீதியில்) இயக்கரீதியாக முன்னெடுப்பது. மற்றையது, 'Film Society' களுக்குள் மட்டும் முடங்கிக்கிடக்கும் நல்ல ரசனைப் பாரம்பரியத்தை பரவலாக்க முயற்சிப்பது. செயல் ரீதியில் பார்த்தால், இவையிரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவையே!

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், சமுதாயத்திற்குத் தேவையான நல்ல ரசனைப் பாரம்பரியத்தைக் கட்டிவளர்க்க, அதை முன்னெடுக்க உழைப்பதுதான், நாம் அவருக்கு, அவருடைய பங்களிப்பிற்காக வழங்கவேண்டிய கௌரவமாகும்.

க. சிறீபாலன்

அட்டைப்படம் : 'சத்யஜித் ரே'

கடந்த இதழ் அட்டை
கிராமங்களும் கோலங்களும் நாட்டிய நாடகம்

கடவுளுக்கு விளையாட்டு...

தொடர்ந்து மூசிச் சுழற்றிய காற்றும்
ஓய்ச்சலே இன்றி ஊற்றிய மழையும்
விளைத்த சேதமோ மிகமிகப் பெரிது.

வெள்ள நிவாரண வேலையின் பொருட்டு
ஜீப்பிலும் லொறியிலும் நடந்தும் அலைந்தவர்,
மாட்டு வண்டி, வள்ளம், சயிக்கிள்,
கிடங்கிலும், சேற்றிலும் விழுந்தெழு உலைந்தவர்—
கடமையின் இறுதியில்,
காரால் இறங்கிய
ஆட்சித் தலைவர் அலுத்துக் கொள்கிறார்—
'கடவுளுக்கு விளையாட்டு
கவிண்மென்றுக்குச் சீவன் போகுது!'

அரசின் ஓர் அங்கம் என்ற முறையிலே
உரிமையும் உண்டு போலும்!
அந்த அலுவலர் அலுத்துக் கொள்கிறார்.

— முருகையன்

'நாங்கள் மனிதர்கள்'
வெளியீடு: சவுத் எசியன் புகல்ஸ்

கொழும்புக் குறிப்புகள்

யாழ்ப்பாணமே கொழும்புக்கு வந்துவிட்டது. (வெளிநாடுகளிலிருந்து பணம் பெறக்கூடியவர்கள் மட்டும்தான். ஏழைகள், வெளிநாட்டுத் தொடர்பில்லாதவர்கள், நோயாளிகள், முதியவர்கள், 'அனுமதிக்கப்படாதவர்கள்' - இவர்கள் எல்லாரும் சிறகொடிந்த பறவைகளாக யாழ்ப்பாணத்தில்தான்.)

கொழும்புக்கு வந்த யாழ்ப்பாணம், தெருவில் நிற்கிறது. (தனி அறைகளுக்குள் முடங்கிக் கிடக்க முடியாததால், வீதியில் வந்து நிற்கிறார்கள். வாகனங்களில் சுற்றுகிறார்கள். பின்னேரங்களில் வெள்ளவத்தை, பம்பலப்பிட்டி பேவ்மென்ற, திருவிழா மாதிரி. பீச்சுகளில் மக்கள் வெள்ளம்.)

ஐம்பது யாருக்கு ஒரு கொம்மியூனிக்கேசன் சென்சர். (வெளிநாடுகளுக்கு 'கோல்' எடுத்துக் கொடுக்கும் வர்த்தகம் விரைவில் தேயிலையையும் வென்று விடலாம்).

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வந்து தங்கியிருப்பவர்களைக் குறைகூற எதுவுமில்லை (அவுஸ்திரேலியாவென்றும், கனடாவென்றும் பறந்தவர்களைப் போல்தானே இவர்களும். தூரம் மட்டுமே குறைவு).

ஆனால் இவர்களில் சிலர் (அல்லது பலர்) கொழும்பில் நடந்து கொள்ளும் முறைதான் வேதனையானது. (இரவு பகல் பாடுபட்டு உழைத்து அனுப்பும் வெளிநாட்டுக் காசை வீசி எறிந்து, சில்லறைச் சுகானுபவங்களை ருசிப்பதும், இவ்வளவு மனித அழிவுக்குப் பிறகும், பொறுப்புணர்ச்சியில்லாத வாழ்க்கை நடத்துவதும்...)

தமிழர்கள் செலவு செய்யும் வெளிநாட்டுக் காசு கொழும்பின் பொருளாதாரத்திற்குத் தண்ணீர் ஆகியுள்ளது. (டாக்சிக்காரர்கள்,

வார்த்தகர்கள் - பேவ்மென்ற் கடையிலிருந்து பெரிய நிறுவனங்கள் வரை, சாப்பாட்டுக் கடைகள், ஹோட்டல்கள் - குறுணி லொட்ஜ்களில் இருந்து 5-ஸ்ரார் ஹோட்டல்கள் வரை என்று அடுக்கிக் கொண்டு போனால் (முடியாது). கொழும்பில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறையவும், பொருளாதாரம் தொழிற்படவும் வெளிநாட்டுப் பணம் கைகொடுத்திருக்கிறது.

சுற்றுலாப் பயணிகளின் பற்றாக்குறையால் சோர்ந்து கிடந்த பெரிய ஹோட்டல்கள், கதவுகளைத் திறந்து கொண்டு உயிர்த்து விட்டன. காளான் முளைத்தது போல, கண்ட இடமெல்லாம் குட்டி லொட்ஜ்கள் திறந்து விட்டன. (கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக என்று வாடகையுடன் சேர்த்து ஒரு மேலதிக கட்டணம் அறளிடும் இடங்களும் உண்டு. கைது செய்வதும், காப்பாற்றுவதும் கூட வியாபாரங்கள் ஆகிவிட்டன).

கொழும்பில் இனியொரு இனக்கலவரம் வராதென்றும் சிவர் சொல்லுகிறார்கள். (பேவ்மென்ற் வியாபாரிகள், டாக்சிக்காரர்கள், இளநீர் விற்பவர்கள் தொடக்கம் மரக்கறி - மீன் - இறைச்சி வியாபாரிகள், முதலாளிகள், மற்றும் சிறுதொழில், பெருந்தொழில் பார்ப்பவர்கள் இன்னோரன்ன யாவருடைய வருவாயும் தமிழர்களில் பெருமளவு தங்கியிருக்கிறது).

கொழும்பில் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் தமிழர்களுடன் மிகவும் அந்நியோன்ய உறவு புண்ணுள்ளார்கள். (இரண்டு அறை கொண்ட குட்டி 'அனெக்ஸ்' சுக்கு மாத வாடகை 5000 ரூபா. அதைவிட அட்வான்ஸ் 50 ஆயிரத்திலிருந்து ஒரு வட்சம் வரை போகும். சிவ வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளைத் தமிழர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வத்தளை, மொறட்டுவை என்று தூர இடங்களுக்குப் போய் மலிந்த வாடகைக்குக் குடியிருக்கிறார்களாம். கொழும்பில் சாதாரண உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் பாடோ....)

கொழும்பில் தமிழ்க் கலாசார சமய நிகழ்ச்சிகளுக்குக் குறைவில்லை. (தமிழ் விழா, மெல்லிசை - பொப்பிசை - நாடகம் - நடனம் என்று எதற்கும் மண்டபம் தாங்காத கூட்டம். தமிழரைக் கொல்லும் அரசாங்கமே சாகித்திய விழா, கருத்தரங்கம்,

நூல் வெளியீடு, பட்டம் சூட்டுதல், சமயச் சொற்பொழிவு, கோயில், பூசை என்றெல்லாம் கலகலப்புக் காட்டுகிறது.)

உண்மையில் கொழும்பில் சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் ஒரு தாய் பிள்ளைகள் போல் அந்நியோன்யமாக வாழ்கிறார்கள். கொழும்பைப் பார்த்தவர்களுக்கு, இலங்கையில் ஒரு யுத்தம் நடப்பதாக நம்புவதே கஷ்டம். (யுத்தத்தை ஞாபகப்படுத்துவது பத்திரிகைத் தலையங்கங்கள், அவ்வப்போது ஓடும் அம்புவன்ஸ்களின் சத்தம், பின்னேரங்களில் வார்த்தக ஒலிபரப்பில் வரும் 'மக்களின் குரல்' என்பனவே).

மக்களின் குரல் நிகழ்ச்சி கொழும்பில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்துள்ளது. (இது விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக விடுதலைப் புலிகளின் எதிராளிகளால் நடத்தப்படும் 15 நிமிட நேர நிகழ்ச்சி. நக்கலும், நகைச்சுவையும், சரியான கருத்துக்களும், பிழையான கருத்துக்களும், தேவையற்ற கருத்துக்களும் நிறைந்த நிகழ்ச்சி. காத்திருந்து ஆவலாகக் கேட்பவர்கள் பலர். கேட்டுவிட்டு, "இவை திறமோ? இவைக்கேன் இந்த வேலை?" என்றும் திட்டிகிறார்கள்).

கொழும்பில் இப்படியாக 'நடுச் சந்தித்' 'தங்கு மட' வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள் தமிழர்கள். (இது இவர்களில் எவரும் விரும்பித் தேடி எடுத்த வாழ்க்கையல்ல. கிடைக்கும் முதலாவது சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திச் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிவிடத் துடியாய்த் துடிக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் இனபந்தங்களையும், விடுவாசல்களையும், முதியவர்களையும் எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டு சீவிக்கிறார்கள்).

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் கொழும்புக்கும் இடையிலான பிரயாணம் பழைய கற்காலத்தைவிட மோசம். (இருந்தும் மாதமொரு தரம் போய்வருபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மாதக் கணக்காகவும், வருடக் கணக்காகவும் கொழும்பே தஞ்சமென - வேலை வெட்டி எதுவுமீன்றி - இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்).

கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து வந்த ஏராளமானவர்களும், மற்றும் இடங்களிலிருந்து வந்த பொருளாதாரப் பலம் அற்றவர்களும், அகதி முகாம்களில் தஞ்சமடைந்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுப் பலத்தில் இருப்பவர்களைவிட இவர்களின் கதை மிகவும் சோகமானது.

எல்லோருடைய மனங்களிலும், வாய்களிலும் ஒரேயொரு கேள்விதான். 'எப்ப தான் இது முடியும்?' என்பதே அது. (இதற்கு விதிவிலக்கானோரைக் காண்பது அரிது. பேச்சுச் சுதந்திரம் கொஞ்சம் இருப்பதால் வீடு, வாசல், சந்தி, பொந்து, வீதி, கோயில், பீச், பஸ், சந்தை, பேவ்மென்ற - எங்கும் எந்நேரமும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருப்பது இந்தக் கேள்விதான்.)

- பொதுமகன் போடியார்

<p>சக்தி</p> <p>SAKTHI</p> <p>P.O. BOKS 99 OPPSAL, 0619 OSLO 6, NORWAY.</p>	<p>அ ஆ இ</p> <p>A AA IE</p> <p>POST BUS 85326, 3508 A H UTRECHT, NEDERLAND.</p>
---	---

சிட்னியில் நடைபெறவிருக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மகாநாடு தொடர்பாக மெல்பன் கலை வட்டம் விடுத்துள்ள அறிக்கையைக் கீழே தருகிறோம் - ஆசிரியர்.

சினிமா நடிகரும் சிட்னி மகாநாடும்

“ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெருந்தொகையில் போய்க் குடியேறியுள்ள தமிழர்களின் பரிதாபகரமான ரசனை வரட்சிக்கு, ‘விரகேசரி’ பத்திரிகையில் அவ்வப்போது வெளியாகும் விளம்பரங்களே சாட்சி.... தென்னிந்தியச் சினிமாக்காரர் இந்த நாடுகளை நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர். வேறொன்றும் செய்யத் தெரியாமல் வீடியோவுக்கே அடிமையாகிவிட்ட மக்களுக்கு, வீடியோ முகங்களை நேரில் கொண்டுவந்து காட்டிப் பணம் சேர்ப்பதும் ஒரு ஏஜென்சி விபாபாரமாகிவிட்டது”

- ‘மரபு’ தை - மாசி 1992 இதழிலிருந்து.

“.... இத்தனை அவலங்களும் சொந்த நாட்டிலே நடக்கும் பொழுது, புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளிலும் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? கலாசாரப் ‘பாலம்’ அமைப்பதாகப் ‘பாவலா’ப் பண்ணி, ‘சினிமா’விலே குளிர் காயும் கலஞ்சுகளுக்குச் செங்கம்பளம் விரித்து, கூத்துக்கள் ஆடுகிறார்கள்! இதனால் ஈழத் தமிழர்தம் தனித்துவ கலாசாரம் எவ்வாறு பேணப்படுகிறது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை.”

- ‘அக்கினிக்குஞ்சு’ மார்ச் 1991 ஆசிரியத் தலையங்கத்திலிருந்து

இன்றைய உலகில் சினிமா ஒரு முக்கிய கலை. பலம் மிக்கது. மக்கள் மீது மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்துவது.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும், மொழிகளிலும் வெளியாகும் கலைத்தரமான படங்கள், சினிமாவின் சிறப்புக்குச் சாட்சி. தமிழ்ச் சினிமாவை இதில் உள்ளடக்க முடிவதில்லை என்பது எமக்கு ஏமாற்றமானதே.

கலைத்தரம் ஒருபுறம் போகட்டும். தமிழர் பண்பாட்டுக்கும் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கும் கூட ஒரு சம்பந்தமும் இருப்பதில்லை. பல தமிழ்ப் படங்களைக் குடும்பமாக இருந்து பார்க்க முடிவதில்லை. பொதுவில் எமது கலை, கலாசார வளர்ச்சிக்கு எதிராகவே சினிமா தொழிற்படுகிறது. (புறநடைகள் உண்டு. அவை மிகச் சிலவே.)

தமிழ்நாட்டின் கேவலமான, கேலிக்கிடமான அரசியல், சினிமாவும், சினிமாக்காரர்களும் சாதித்த சாதனை. சினிமா மோகமென்னும் போதை அங்கே மக்களுக்கு ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய 'சினிமாக் கலாசாரத்துக்கு' எதிரான போராட்டம் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், மற்றும் நாடுகளிலுமுள்ள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சிந்தனையாளர்கள் போன்றோர் முன்னெடுக்கும் ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது.

சிட்னியில் நடாத்தப்படவிருக்கும் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மகாநாட்டுக்கும் ஒரு சினிமா நடிகர் சிறப்பு விருந்தினராக வரவழைக்கப்பட இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியல்ல.

இன்றைய தமிழ்ச் சினிமா, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் விரோதியே. தமிழ்ப் பண்பாட்டு மகாநாட்டுக்குச் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்க ஒரு சினிமா நடிகரைத் தேர்வது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. (நடிகர் யார் என்பது இங்கு பிரச்சினையல்ல.)

பண்பாட்டு மகாநாடு பாராட்டப்பட வேண்டிய, ஒரு நல்ல முயற்சி. இதை நாம் வரவேற்கிறோம். இத்தகைய ஒரு நல்ல மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவும், கௌரவம் பெறவும் தகுதியான அறிஞர்கள் உலகெங்கிலும் இருக்கிறார்கள்.

பணம் சேர்ப்பதற்காகவோ, கோலாகலத்திற்காகவோ அல்லது கூட்டம் சேர்ப்பதற்காகவோ பொருத்தமற்றோரைக் கொண்டு வர எண்ணப்படுமானால், அது வேதனைக்குரியது. இதனை மறுபரிசீலனை செய்தல் நன்று.

இக்கோரிக்கையை மகாநாட்டு அமைப்பாளர்களுக்கு விடுப்பதென மெல்பன் கலை வட்டக் கூட்டத்தில் தீர்மானமானது.

P. O. Box 113,
Clayton , Victoria 3168.
04.07.92.

-- மெல்பன் கலை வட்டம்.

ஓசை

OOSAI

20 RUE DE LA FOLIE MERICOURT,
75011 PARIS,
FRANCE.

பேச்சைவிட்டிட்டுப் பீரங்கி செய்வோம்

ரி.வீ.எஸ் மணியம்

சமீபத்தில் பாதுகாப்புத்துறையில் பொறுப்பான வேலையில் இருக்கும் நண்பர் ஒருவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கெட்டிக்கார எஞ்சினியர் என்று அவருக்குப் பெரிய பதவி கொடுத்திருந்தார்கள். செய்மதி மூலம் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய எச்சரிக்கைகளைப் பெறுவதற்கும் நேசநாடுகளுடன் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக தொடர்பு கொள்ளுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யும் குழுவுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். இதற்குமுதல் வேறுநாடுகளிலும் வேலை பார்த்திருக்கிறார்.

இந்த ஒஸ்ஸீஸ் சரியான சோம்பேறிகள், இவங்களோடு வேலை செய்கிறது பெரிய இழுத்தடிப்பு. ஒரு வேலை செய்து முடிய எவ்வளவு நாள் எடுக்குமென்று சொல்ல ஏவாது என்று அலுத்துக் கொண்டார். செய்மதி வேலையில் அமெரிக்கர்களோடு இணைந்து செய்கிற கட்டமொன்று இப்ப. அவங்கள் எப்பவோ முடித்துப்போட்டுக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாங்கள் - இன்னும் கன நாள் பொறுக்க மாட்டாங்கள். இவியள் ஒரு மூன்றாம் உலக நாடுதான். நாங்கள்தான் இங்கை வந்து ஆப்பிட்டுப்போனம், கனடாவுக்குப் போயிருக்கவேணும் என்று முணுமுணுத்தார்.

என்ன என்று கேட்டேன். காலியான இடமொன்றுக்கு ஒரு எஞ்சினியரைத் தெரிவு செய்யும் குழுவுக்கு இவரைத் தலைவராய்ப் போட்டிருக்கு. பத்துப்பேரை நேர்முகப்பரிட்சை செய்து ஒருவரைத் தெரிஞ்சாச்சு. அதோடு வேலை முடிந்தபாடில்லை என்பதுதான் நண்பருடைய குறைபாடு. இனி விரிவாய் இவர் பத்துப்பேரையும் பற்றி அறிக்கை எழுதவேணும். அதோடு விட்டதா என்றால் இல்லை. ஐஞ்சு பேர் அப்பீல் பண்ணுவான். அதுக்கு வேறை அறிக்கைகள். இதெல்லாம் முடியமுதல் அவசர வேலைக்கு ஆளில்லை. தன்னைப்போல ஒரு திறமான எஞ்சினியர் செய்மதி பற்றியும் நொக்கெற்றையும் போர்விமானத்தையும் பற்றியும் ஆராய வேண்டிய நேரத்தை இந்த வீண்வேலைகளில் செலவிட வேண்டியிருக்கே என்பது இவருடைய குறைபாடு.

*

அவுஸ்திரேலிய பிரஜையாகும் போது அவுஸ்திரேலிய சட்டங்களை மதிப்பேன் எனப் பிரமாணம் செய்பவர்கள் "இந்தச் சட்டங்களுக்கும் அவற்றோடு சேர்ந்த மற்றும் அமைப்புக்களுக்கும் அடிப்படையான இலட்சியங்களையும் புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பேன்" எனவும் ஒவ்வொருவரும் பிரமாணம் செய்யவேண்டுமென குடிவரவுக்கொள்கைகள்

பற்றி ஆய்ந்த (Fitzgerald) பிற்ஸ்ஜெரால்ட் கமிட்டி சிபாரிசு செய்தது.

*

அரசாங்க சேவையில் தொழிலுக்கு விண்ணப்பிப்போர் தொழிலுக்குத் தெரிவு செய்யப்படாவிட்டால் தாம் தெரிவு செய்யப்படாததற்கு நியாயம் கேட்கலாம் எனவும் எதிராக அப்பீல் செய்யலாம் எனவும் இங்கே சட்டமுண்டு. திறமைக்காட்புச் சட்டம் (Merit Protection Act) என இதற்குப் பெயர். இதனை நிர்வகிக்க ஒரு நிறுவனம் உளது. சில தொழில்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு என்றாலும் பெரும்பாலான நியமனங்களுக்கு இந்த அப்பீல் வசதியுண்டு. நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இது 'அலுப்புத்தான்'; அதோடு எல்லாம் முடியும்வரை ஆறுதலுமில்லை. கட்டுரை ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நண்பர் போன்ற, நிர்வாகப் பொறுப்புள்ள மகான்களுக்கு வேலையினைக்கெடுகிறது. அத்துடன் பெரும்பாலான நியமனங்கள், அப்பீலின் பின்பும் உறுதியாகின்றன. மாற்றம் நடைபெறுவதில்லை. மறுபுறத்தில், அப்பீலால் மாறும் நியமனங்களும் பல உள. அப்படி நடைபெறும் போது தவறு திருத்தப்படுகிறது என்பதோடு, அப்பீல் செய்யும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பது நியமனம் செய்யும் குழுக்களை கவனமாகச் செயற்படவைக்கிறது. தீர்மானம் செய்கிற முறைகளை மற்றவரும் ஏற்கக்கூடிய விதத்தில் அமைக்க வேண்டும் எனும் நிர்ணயம் உண்டாகிறது. தெரிவு செய்யப்பட்டவரே விண்ணப்பகாரர்கள் யாவருள்ளும் தகுதி கூடியவர் என்கிறதை ஐயத்திற்கிடமில்லாமல் காட்டும் கடமை ஏற்படுகிறது.

*

நேரமும் பொருளும் விரயமானாலும், முக்கியமான வேலை தடைப்பட்டாலும், தெரிவு செய்தலும் நியமனமும் ஒழுங்காய் விதிகளுக்கமைய நடைபெறுவதை உறுதிசெய்வதும், அவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பதை ஐயத்திற்கிடமின்றி வெளிப்படுத்துதலும் நாம் செய்கிற வேலையிலும் முக்கியமானவை என்கிறதை இந்த சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இது ஒரு பெரிய தரிசனம். நண்பர் ஈடுபட்டிருக்கிற றொக்கெற் ஆய்விலும் பார்க்க நிர்வாகத்திலே நியாயம் இருப்பதும் அதை உறுதி செய்வதும் முக்கியமானவை என்கிற தரிசனம் எல்லோருக்கும் இயல்பாய் வருவதில்லை. ஆனால் மானிட வளர்ச்சியில், குற்றவாளியைத் தண்டிப்பதிலும் பார்க்க, நிரபராதியைத் தண்டியாது விடுதல் முக்கியமானதென்கிற தரிசனத்தைப் போல இதுவும் முக்கியமானவொரு மைல்கல்லாகும்.

*

அறஞ்செய் விரும்பு, ஆறுவது சினம் என்றெல்லாம் படிக்கிறதிலும் பார்க்க றொக்கெற் விளையாட்டிலும் நிஞ்சாவிலும் கூடிய விருப்பம் சின்னப்பெடியளுக்குத்தான் என்றில்லை. கெட்டிகாரப்பிள்ளையென்றால் சயன்ஸ் படிச்ச டாக்டரத்தராய், எஞ்சினியராய் வரட்டும். அதுகள் ஏவாட்டி பிறகு ஆட்சைப் பார்க்கலாம் என்கிற தெளிவு நிலைபெற்ற ஒரு சமுதாயத்தில் வளர்ந்து வந்த நண்பருக்கு, ஆளை எடுத்தபிறகு அதைப்

பற்றி நியாயம் சொல்லுவதும் அப்பீல் பண்ணுகிறவனுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதும் வேலை மினைக்கேடு என்று தோன்றுவதில் ஆச்சரியம் அதிகம் இல்லை. நீதி, நியாயம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பயனற்றவை என்பதும் கடவுளையும் கீதையையும் போல இவையும் கிழவர்கள் கதைக்கிற காரியங்கள் என்பதும் பலருடைய அபிப்பிராயம்.

*

கடந்த பல ஆண்டுகளாக இலங்கையில் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கிற உயிர்களைப் பெரிதாக மதிக்காத வீரர்களுக்கும், மிகவும் எளிமையாக சிந்திப்பதனாலும் வீம்புணர்ச்சியால் வழிப்படுத்தப்படும் மனிதர்களாலும், அவர்கள் தோற்றுவிக்கிற ஆட்சியினாலும் நாளாந்தம் பாரிய வளங்கள் அழிந்து கொண்டிருப்பது புலப்படாமலிருக்க முடியாது. எங்களுடைய நாட்டுத் தொழில் துட்ப மேதைகளெல்லாம் சேர்ந்து உண்டாக்கிய, உண்டாக்கப்போகிற செல்வங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்தும் இந்த அழிவை இலகுவில் ஈடுசெய்ய முடியாது. துவக்குத் தருகிற வள்ளல்கள் இதற்கும் கடன் தந்தாலும், இதோடு தொடர்ந்து வருகிற பெரிய கலாசார, பாரம்பரிய அழிவுகளை ஈடு செய்ய முடியாது; குலைந்து போன குடும்பங்களைப் புனரமைக்க முடியாது.

தொழில்துட்பமும் புதிய புதிய விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புக்களும் மனித வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்த மிகவும் உதவியுள்ளன. ஆனால் இவைமட்டும் மனித வாழ்வுக்குப் போதா. மனித நடவடிக்கைகளை இணக்கமாயும், ஒழுங்காயும் நடாத்துதற்கு வேண்டிய சிந்தனைத் தெளிவும், அதால் வருகிற பொறுப்புணர்வும் இல்லாதபோது வளங்கள் எல்லாம் அர்த்தமற்றுப் போகின்றன; சந்ததி சந்ததியாய்ச் சேர்ந்த எல்லாம் நாசம் அடைகின்றன. தளம்பு பெருகியதனாலும் நிலம் உவர்ப்பாகியதாலும் பண்டைய நீர்வள நாகரீகங்கள் சில செத்துப் போனதைப்பற்றி வரலாறு சொல்கிறது. ஆனால் மனிதர் தமது மதி கேட்டால் அழித்த அமைப்புக்கள் இவற்றிலும் அநேகம். இந்த நூற்றாண்டில் மட்டும் ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலுமாய் ஐம்பது மில்லியனுக்கு மேலாய் மக்கள் கொல்லப் பட்டதற்கும் இன்னும் இன்னும் பல நாடுகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கொலைகளுக்கும் மனித மதிக்கேன்றி, வளப்பற்றாக்குறை காரணமில்லை.

*

அவுஸ்திரேலியாவில் நாங்கள் அனுபவிகிற சௌகரியங்கள் எம்மிற் பலருக்கு அத்தனை பெரியவையல்ல. இலங்கையில் இருந்த வசதிகளோடு ஒப்பிடுகையில் இங்கு வசதிகள் போலத் தோன்றுபவை பல, அத்தியாவசியமான தேவைகளை நிறைவேற்றுபவையென்றி உபரியான சுகங்கள் அல்ல. ஆனால் அங்கு நாங்கள் நடத்திய வாழ்க்கையிலும் இங்கு மெலானதெதுவும் இருக்கிறதென்றால், அது மேலே சொன்ன, நண்பருக்கு வேலைமினைக்கேடு என்று தோன்றுகிற, ஒழுங்குகளிலிருந்து வருபவைதான்.

இந்த நாட்டிலே அமுல்படுத்தப்படுகிற சமவேலைவாய்ப்புச் சட்ட (Equal Employment Opportunity), தகவற் சுதந்திரச் சட்ட (Freedom of Information), திறமைக் காப்புச் சட்ட (Merit Protection)

என்பனவும்; வேலைத்தல ஐனநாயக (Industrial Democracy), கலாசார வேறுபாடு பேணல் (Multi Culturalism) போன்ற கொள்கைகளும்; பொதுவில் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் தரப்படுகின்ற முக்கியத்துவமும் இந்தநாட்டு வாழ்க்கையின் தரத்தை இலங்கையில் எம்மிற்பலர் களவும் கண்டிருக்காத அளவுக்கு உயர்த்துகின்றன.

எமது இன்றைய வாழ்க்கையின் இந்த நலன்களை மனம் கொள்வதும் இந்த இயல்புகளை, நாட்டு ஆட்சியின் அமைப்பிலே பொருத்தியிருக்கும் அரசியற் கலாசாரத்தை மதித்தலும் மிகவும் முக்கியம். சம வேலைவாய்ப்புச் சட்டத்தையோ, திறமை காப்புச்சட்டத்தையோ ஆக்கிய கட்சி என்ன இலாபம் நோக்கி இவற்றைச் செய்திருக்கு?. மனிதநாகரீக வளர்ச்சி பற்றிய ஆழமான தரிசனங்களால் வழிப்படுத்தப்பட்டாலன்றி இவையெல்லாம் வேலை மினைக்கேடுதான். இவற்றைச் சட்டமாக்குவதனால் எத்தனை, எத்தகைய, வாக்குகளை ஒரு கட்சி பெற்றிருக்கும்.

*

பொருள் செய்வது பெரிய நிர்மாண வேலைகளைச் சாதிப்பது அல்லது பெரிய அளவிலான அழிவு வேலைகளை நிறைவேற்றுவது இவையெல்லாம் மேலான புருஷார்த்தங்களாகவும், இவற்றைச் செய்வதில் உள்ள மனித இலாப நட்டங்களைப் பற்றி ஆராய்வது வீண்பேச்சாகவும் எம்மிற்பலருக்குத் தோன்றுகிறது. இந்தியாவில் நர்மதா நதியை மறித்துக் கட்டப்படுகிற பிரம்மாண்டமான அணைக்கட்டு வேலைகளை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று, அதற்கு உதவி செய்யும் உலகவங்கியின் கமிட்டியொன்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அணைக்கட்டு ஏற்படுத்தப்போகிற நீர்த்தேக்கத்தினால் அமிழ்ந்து போகப்போகிற இடங்களில் வாழும் மக்களைப்பற்றி யாரும் அதிகம் கவலைப்படவில்லையென்றும், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசப்போனால் நிர்மாணத்திட்டங்களில் ஈடுபட்டிருப்போருக்கு அது மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கவலையாகத் தோன்றுகிறதெனவும் உலகவங்கி அறிக்கை கூறுகிறது.

உலகவங்கியே இந்தக் கவலைகளை உண்மையிலேயே தொடர்ந்தோ பொருட்படுத்தும் என்று சொல்லமுடியாது. அதேபோல அவுஸ்திரேலியாவில் நான் மேலே குறிப்பிட்ட சட்டங்களோ மற்றும் கூரி மக்கள் (Abroginals) நலனுக்கென உள்ள அமைப்புக்களோ முழுமனதுடனோ, திருப்திகரமாகவோ செயற்படுகின்றன என்றோ உத்தரவாதமில்லை. ஆனால் இறுதியில் சிறிது சிறிதாயெனினும் இத்தகைய சட்டங்களாலும் இவற்றைப் பற்றிப் பேசுகிற மனிதர்களாலும் நாம் முன்னேறுகிற அளவிற்கு துவக்குகளாலும் றொக்கெற்றுகளாலும் நாம் முன்னேறப்போவதில்லை. களத்திலே உலகைப் புரட்டிப் புதிய சமுதாயம் படைக்கலாம் என்கிற களவுகள் நிலையான நன்மை எதனையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. அவை ஏற்படுத்துகிற பாரிய அழிவுக்கு ஈடாக பெரிய நன்மை எதுவும் நிலைபெறுவதில்லை என்கிற உண்மையைச் சிறிது சிறிதாக இந்த நூற்றாண்டிலே உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

❀ ❀

‘தாயைப் போல...’

கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேக்குது. சரி இப்பவும் ஒரு பொய் சொல்ல வேணும். கொஞ்சம் பதட்டமாக இருக்கு. கதவைத் தட்டுவது பக்கத்து flat ஜோன்தான் என்று நல்லா எனக்குத் தெரியும். இதோடு மூன்றாவது தரமாக தட்டுது! பாவம்! முதல் இரண்டு தரமும் கேட்டும் கேளாதது போல இருந்து விட்டேன். அதுக்கு மளம் கேக்கவில்லைப் போலும்! வீட்டுக்குப் போய் phone பண்ணியது. Bathroom இல் குளித்துக் கொண்டிருந்தபடியாலும், Music lesson practice பண்ணிக் கொண்டிருந்தபடியாலும் கதவு தட்டிய சத்தம் கேக்கவில்லை என்று இரண்டு தரமும் பொய் சொன்னேன். இப்ப இன்னொரு பொய்யா?.

அம்மாவும், அப்பாவும் 6 மணிக்கு எழும்பி வெளிக்கிட்டு எனக்கும், குட்டிக்கும் kiss தந்துவிட்டு வேலைக்குப் போட்டினம். எங்களை விட்டிவை விட்டிட்டு அவை வேலைக்குப் போனது இதுதான் முதல்தரம். அம்மா போகும் போதும் சொல்லி விட்டுத்தான் போனா. யார் வந்து கதவைத் தட்டினாலும் திறக்க வேண்டாம் என்று. பக்கத்து flat ஜோன் என்றாலும் என்று. நான் தலையை ஆட்டினேன். இப்ப எனக்கு 10 years நடக்கிறதாம். என்னையொத்த வயதுப் பெண்களை kidnap பண்ணுகிறார்களாம். T.V இலும் சிலநேரம் காட்டுவினம். நான் T.V பார்ப்பதே குறைவு. என்னைப் பார்க்க விடுவதேயில்லை. Play School மட்டும்தான் பார்க்கலாமாம். நான் இன்னும் சின்னப் பிள்ளையாகவே இருக்கவேணுமா? ஏன் அப்பாவும், அம்மாவும் என்னை இப்பிடி Control பண்ணுகினமோ தெரியேல்லை.

குட்டி ப்ளூ காய்ச்சல் வந்து உள்ளே படுத்திருக்கிறாள். அதாவை இந்தக்கிழமை creche இற்கு அவளை அனுப்பவில்லை. எனக்கு 3 கிழமை school லீவு. இந்த 3 கிழமையும் என்னையும் குட்டியின் அதே creche இல் கொண்டுபோய்விட ஒழுங்கு செய்தார். அம்மா நேற்று லீவில் நிண்டதால் எங்களோடு இருந்தா. மிச்ச நாலு நாளும் நாங்கள் வீட்டில் தனியத்தான் இருக்கப் போறம். இண்டைக்கு முதல் நாள் எண்டபடியால் அம்மா சரியாப் பயப்படுத்திப் போட்டா. கவனம் கவனம் என்று எத்தனைதரம் சொல்லிபோட்டா. எனக்கு அப்படிப் பயமில்லை.

அம்மா temperory ஆக வேலை செய்கிறா. அதனால் தொடர்ந்து 1 கிழமை லீவு எடுக்க ஏலாதாம். அவவுக்கும் பயம். அடிக்கடி லீவெடுத்தால் வேலையால் நிப்பாட்டி விடுவினம் எண்டு. வேலையால் நிப்பாட்டினால் வீட்டு loan கட்டுவது கஷ்டமாம். அப்பாவின் சம்பளத்தில் மட்டும் சமாளிக்க ஏலாதாம். எண்டபடியால்தான் ப்ளூ வந்து படுத்திருக்கும் குட்டியையும், என்னையும் வீட்டில் விட்டிட்டு அம்மா வேலைக்குப் போனா. குட்டியைக் kiss பண்ணி bye சொல்லும்போது காலமை அம்மாவுக்கு கண் கவங்கிச்சுது. இண்டைக்கு ஒருநாள் சமாளிப்பம் நாளைக்கு நான் லீவெடுக்கிறேன் எண்டு அப்பா சொன்னார். அதாவை அம்மாவுக்கு கொஞ்சம் ஆறுதல்.

எங்களோடு நல்லாப் பழகும் பக்கத்து flat ஜோனையும், சிவா அங்கிலையும் விட எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் இந்த நாட்டில் இல்லை. பாலா அங்கிள் அப்பாவின் cousin முறை. கொஞ்சம் தூரத்தில் இருக்கிறார்கள். சந்திரா aunty உம் வேலைக்குப் போறவ. அவர்களும் busy தான். மகள் நீற்றாவை எனது birthday இற்குக் கூட்டி வந்தபிறகு அவர்களும் வந்து கனகாலம்.

இந்த ஜோன் அப்பாவுக்கு நல்ல friend மாதிரி. ஜோனுக்கு 50 years இருக்கும் போல! தனியாத்தான் அந்த flat இலை இருக்குது. Wife முந்தி செத்துப் போட்டாவாம். Scotland இல் பிறந்த ஜோன் Australia விற்கு வந்து 21 years ஆம். ஒரு factory இலை வேலை செய்யுது. அப்பாவுடன் சேர்ந்து beer குடிக்கும். சிலவேளைகளில் beer குடித்துக் கொண்டே புகைத்துத் தள்ளும் சிகரட் துண்டுகளை ashtray இல் எடுக்கும் அம்மா முகத்தைச் சுளித்துக் கொள்வா. பின்னேரம் 3 மணிக்கு afternoon shift இற்குப் போகும் ஜோன் பகல் முழுதும் வீட்டில்தான் நிற்கும். பகல் முழுக்க சிகரட்தான் குடிக்குமோ?.

குட்டியில் ஜோனுக்கு நல்ல விருப்பம். 4 வயதுள்ள குட்டியை தனது grand daughter போல நினைப்பதாக அடிக்கடி சொல்லும். குட்டி ஜோன் வந்தால் தமிழிலை 'கோப்பி வேணுமா' எண்டு கேப்பாள். இந்த ஒரு தமிழ்ச் சொல்லுதான் அதுக்கு விளங்கும். ஓமெண்டு தலையாட்டிச் சிரிக்கும்.

ஜோனுக்கு ஒரே மகன்தான். ஆனால் எங்கையோ தனிய இருக்கினம். அவையளை ஒரு நாளும் நான் காணவேயில்லை. ஜோனுக்கு வயிற்றில் ஒரு operation செய்த போதும் அவையள் வரவில்லை. அப்பாதான் hospital இல் கொண்டு போய் விட்டு பிறகு கூட்டி வந்தார். எப்படி அவையள் மனம் வந்து தகப்பனை மறந்திருக்கினம்? எனக்கு என் அப்பாவை ஒருக்காலும் தனிய விட முடியாது. never! ever!.

எண்டாலும் எங்கடை அம்மா சரியான பயந்தாங்கொள்ளி. காலமை வேலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடனை முதல் வேலையா எங்களுக்கு phone பண்ணினா. கவனம்! கவனம்! திருப்பித் திருப்பி இதைத்தான்

சொல்லுறா. சீ.. எனக்கு அலுத்துப் போச்சு, annoy பன்ற மாதிரி இருக்கு. இந்த நாடு அப்பிட்யாம். எனது வயது அப்பிட்யாம். எதுக்கும் உதவும் எண்டு சுவரில் எழுதி கொழுளியுள்ள Police phone no எல்லாத்தைப் பற்றியும் ஞாபகப்படுத்தினா. எனக்கு எல்லாம் தெரியும்தானே. School இலேயே எல்லாம் சொல்லித் தந்தவை. தான் ஜோனாக்கும் phone பண்ணிச் சொன்னதாயும், பிள்ளைகள் தனிய இருப்பதால் பார்த்துக் கொள்ளும்படி சொன்னதாயும். ஆனா ஜோன் வந்து கதவு தட்டினாலும் திறக்க வேண்டாமெண்டு திரும்பவும் சொல்லுறா. இது என்ன நியாயம்?. இஞ்ச யாரையும் நம்ப முடியாதெண்டு reason சொல்லுறா. அம்மா ஒரு hypocrite. அம்மா நினைக்கிறா எல்லா whites உம் கூடாதவர்கள் எண்டு.

முதல் இரண்டு தரமும் கதவைத்தட்டி கதவு திறக்காததால் ஜோன் பயந்து போய் இருக்கவேணும். phone இல் exited ஆக கதைத்தது. Bathroom உம் music lesson உம் நல்ல பொய்கள். சீ.. நானும் இப்படிப் பொய் சொல்லுறனே எண்டு கவலையாக இருக்கு.

சத்தங்கேட்டு குட்டி முழித்து விட்டாள். அறையில் அழும் சத்தம் கேக்குது. வருத்தத்தில் கிடப்பதால் எந்த நேரமும் அழுகிறாள். கொஞ்சம் திறந்திருந்த யன்னல் blind இனூடாக வெளியே ஜோன் நிற்பது தெரியுது. Blind இற்குப் பின்னாலுள்ள கண்ணாடியை உயர்த்தச் சொல்லி கையைக் காட்டும் ஜோன் ஏதோ பெலத்துச் சொல்வது உள்ளே கேக்கவில்லை. கண்ணாடியை கொஞ்சம் உயர்த்துகிறேன்.

Why is Kuddy crying? Is she ok?.

She is alright!

Open the door! I like to see her!

பிள்ளை காய்ச்சல் எண்டு அறிந்த நாளிலிருந்து ஜோன் ஒவ்வொருநாளும் குட்டியை சுகம் கேட்பபடிதான். ஜோனுடைய முகத்தைப் பாக்கப் பாவமாக இருக்கு. இருந்தாலும் அம்மாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து உரக்கக் கத்துகிறேன்.

I can't reach the door lock!.

கைக்கு எட்டும் உயரத்திலுள்ள lock எனக்கு நல்லா எட்டும் எண்டு அதுக்குத் தெரியாம இருக்குமா? இந்தப் பொய் சொன்னதை நினைக்க என்னிலை வெறுப்பாக இருக்கு. உடம்பும் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கு பயத்திலை. கொஞ்ச நேரம் வாசலடியில் நின்றுவிட்டு ஜோன் திரும்பிப் போவதை blind இனூடு பாக்கிறேன். இப்ப நானும் ஒரு hypocrite ஆ? அல்லது அம்மாவின் பிள்ளையா?.

❀ யோகன் ❀

யாழ்ப்பாணத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் நவீன போர்ச் சாதனங்கள் சகிதம் கட்டவிழ்த்துவிட்ட தரை, ஆகாயத் தாக்குதல்களுக்கு எதிராக மெல்பன் நகர சதுக்கத்தில் தமிழர்களின் 'விழித்திருத்தல்' (Vigil) நிகழ்வொன்றை நல்ல முறையில் ஒழுங்கு செய்து நடாத்தியமை வரவேற்கப்பட வேண்டியது.

ஆனால் இந்த நிகழ்வு நடைபெற முன்னர் மெல்பன் வானொலிகளில் ஒலிபரப்பான ஈழச் செய்திகளைச் செவிமடுத்த ஒரு அன்பர் கேட்ட கேள்வி வாயுபகவானை மலைக்க வைத்தது. "இந்தச் செய்திகளின் படி இலங்கை இராணுவம் படுபயங்கரமாகவல்லவா தோற்றிருக்க வேண்டும்? கை கால்களை இழந்த இராணுவத்தினருக்குக் கணக்கில்லை. இறந்தவர்களோ நூற்றுக் கணக்கில். வென்றதோ எங்கள் பக்கம். ஏன் Vigil?"

அன்பரின் கேள்வியைப் பற்றி யோசித்துப் பார்த்தபோது, கடந்த புரட்டாதி - ஐப்பசி 'மரபு' இதழில் அனுபவமுள்ள வானொலியாளரான வாசுதேவன் எழுதிய பின்வரும் வாசகங்கள்தான் ரூபகத்துக்கு வந்தன.

"...செய்தியில் சொந்தக் கருத்து அல்லது அபிப்பிராயங்கள் தொனிக்கக்கூடாது. இப்படி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இப்படி நடந்திருக்கக்கூடும், இதற்கும் சாத்தியம் உண்டு என்ற நமது நப்பாசைகள் செய்தியை அலங்கோலப்படுத்தி விடும். சிலர் செய்தியையும், செய்தியின் பின்னணி அல்லது current affairs போன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றாகக் குழப்பி விடுவதுண்டு..."

தமிழர் புகலிடம் பெற்று வாழும் பல நாடுகளில் இப்பொழுது தமிழ் ஒலிபரப்புகளும் நடக்கின்றன. செய்திகள் வாசிக்கப்படுகின்றன. எனவே செய்தி தருதல் பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திப்போம்.

செய்தி தருதல் என்பது மிகவும் பொறுப்பான ஒரு வேலை. இதைப் பொறுப்பற்ற முறையில் செய்வதற்கு இலங்கை வானொலியும், அரசின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகளும் உதாரணம். 'லங்கா புவத்' என்பது இப்பொழுது எங்கும் ஒரு நகைச்சுவைச் சொல். லங்கா புவத்தைப் பகிடிபண்ணும் நாங்கள், எங்கள் செய்தி ஒலிபரப்புகள் பற்றி மிகவும் கவனமாக இருத்தல் வேண்டுமல்லவா?. உலகின் நல்ல செய்திச் சேவைகளாகக் கணிக்கப்படும் ஒலிபரப்புகளின் தன்மைகளைக் கூர்ந்து அவதானிப்பது, எமது செய்தியாளர்களுக்குப் பயனைத் தரும். (அப்பட்டமாகத் தெரியாத வகையில் அனாயாசமாகவும், 'நாகரீகமாகவும்' செய்திகளைத் திரிக்கும் அவர்களின் கைவண்ணத்தையும் கூடத்தான்!).

செய்தி கேட்பவர்கள் - இனிப்போ கசப்போ - உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவே கேட்கிறார்கள்; தம்மைத் தாமே சந்தோஷப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அல்ல.

செய்தி வேறு, செய்தி விமர்சனமும் அபிப்பிராயமும் வேறு. செய்தியில், செய்தி அனுப்பியவரின் அல்லது வாசிப்பவரின் அபிப்பிராயத்தை எவரும் கேட்க விரும்புவதில்லை. பதிலாக இது எரிச்சலையே ஊட்டும். செய்தி முடிந்த பிறகு, கண்டனங்கள், பாராட்டுகள் எல்லாம் வந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால் இவை செய்தி வாசிக்கும் போது தலையைக் காட்ட வேண்டாம்.

செய்திகள் கூடியவரை சுயேச்சையான மூலங்களிலிருந்து (Independent sources) எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது, உலகெங்கும் ஏற்கப்படும் நடைமுறை. பத்திரிகை தர்மமென்றும் கூறப்படும். இது சாத்தியமாகாத போது, எதிரெதிரான இருபக்கத் தகவல்களையும் தந்து, முடிவைக் கேட்போர் பொறுப்பில் விட்டுவிட வேண்டும். செய்திகளின் மூலங்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். நாகரீகமான உலகத்தில் இதுதான் நடைமுறை. இலங்கை வானொலி இதைச் செய்யாததால் தான் அதன் செய்திகளை எவரும் நம்புவதில்லை. 'சீரியசாக' எடுத்துக் கேட்பதும் இல்லை. (வேறெதுவும் கேட்க இல்லாததால் கேட்கிறார்கள்!).

வானொலியில் செய்தி கேட்போரின் அல்லது பத்திரிகைகளில் செய்தி வாசிப்போரின் சிந்திக்கும் ஆற்றலையும், சரி-பிழை, உண்மை - பொய் என்பவற்றைப் பகுத்தறியும் ஆற்றலையும் செய்தி வழங்குவோர் குறைத்து மதிப்பிடப்படாது. செய்தியாளர்கள் வழங்க வேண்டியது செய்திகளையே; தீர்மானங்களையோ, அறிவுரைகளையோ, வியாக்கியானங்களையோ அல்ல.

ஏஜென்சிகளும், ஸ்தாபனங்களும் பக்கம் பக்கமாக வெளியிடும் அனைத்தையும் அப்படியே நேரக் கட்டுப்பாடில்லாமல் ஒப்புவிப்பதல்ல செய்தி. ஆய்ந்தும், அலசியும், விலக்கியும், சுருக்கியும் முக்கியமானதுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தும், முடிந்த போதெல்லாம் உண்மை - பொய் உறுதி செய்தும், தேர்ந்து வழங்கப் படுவதே செய்தி. குறிப்பிட்ட நிமிடங்களில் அது முடிய வேண்டும்.

ஓலிபரப்புகளில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்பிரயோகங்கள் பற்றியும் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சமூகத்தில் பல கருத்துள்ளவர்கள், பல கொள்கைகளை யுடையவர்கள், பல்வேறு விதமாகச் சிந்திப்பவர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

வானொலியோ எல்லோருக்கும் சொந்தமானது - எமது சகோதரர்களான முஸ்லிம்கள் உட்பட.

செய்தி கேட்போருக்கு, தமது சிந்திக்கும் ஆற்றலும், பகுத்தறிவும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறதென்ற உணர்வு ஏற்படும்படி விடக்கூடாது. செய்தி கேட்போர் குழந்தைகள் அல்ல. செய்தி கேட்பது உணர்ச்சி கொப்பளிக்கவுமல்ல.

இலங்கை வானொலியின் செய்தி ஒலிபரப்பு தனது மனப்பான்மையை மாற்றாததால், காலப்போக்கில் மக்களிடையே மதிப்பை இழந்தது. Credibility ஒரு ஒலிபரப்புக்கு முக்கியம். புகலிடங்களில் வாழும் தமிழர்கள் இதைக் காப்பாற்றுவார்களாக.

அணுவாயுதக் குறைப்புப் பற்றி நிறைய இப்பொழுது பேசப்படுகிறது. உலகை நாசமாக்கக்கூடிய அணுவாயுதங்களைச் செய்து குவித்து வைத்திருந்த அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் இப்பொழுது அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கு பேரம் பேசி வருகின்றன.

குறைப்பது என்பதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். குறைப்பது என்பது இல்லாமற் செய்வது அல்ல.

அணு ஆயுதங்களை முற்றாக இல்லாமற் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அமெரிக்கா வன்மையாக எதிர்த்து வருகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று, அணு ஆயுதங்களை அழித்துவிட்டால், மற்ற நாடுகளுக்கும் தனக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பது.

அணு ஆயுதங்கள் கொடியவைதான்; ஆனால் அவற்றை முற்றாக அழிய விடக்கூடாது என்ற அமெரிக்கக் கொள்கை விநோதமானது. மிச்சமாக இவர்கள் வைத்திருக்கப் போகும் அணு ஆயுதங்களே உலகை அழிக்கப் போதுமானவை.

இதே வேளையில், அணுவாயுத ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதாக இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளை வல்லரசுகள் குற்றம் சாட்டுவதும் குறை கூறுவதும் எல்லாவற்றையும்விட விநோதமானது. தமக்கு நல்லது, இந்த நாடுகளுக்கு மட்டும் கூடாமற் போன விந்தையே விந்தை!

'தமிழ் உணர்ச்சியில்' தாம் தாம் மற்றவர்களைவிட மேம்பட்டவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்வதில் பெரும் சிரத்தையெடுப்பவர்கள் அநேகர். உலகெங்கும் வாழும் புகலிடத் தமிழர் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

இவர்களுடைய 'தமிழ் உணர்ச்சி' 'உண்மையானதா' என்று ஓரளவுக்காவது பரிசோதித்துப் பார்க்க வழியேதும் உண்டா? உண்டு என்கிறார் ஒரு நண்பர். எப்படி என்று கேட்டேன். வீட்டில் போய் பிள்ளையுடன் தமிழில் பேச்சுக் கொடுத்துப் பாருங்கள் என்றார்.

வாயுபகவான்

அமெரிக்காவை உலுக்கிய இனக்கலவரம்

- ஈழநாட்டான் -

முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் கொடுமுடியும், காவலனுமாகத் திகழும் 'அமெரிக்கா', அதை உலகெங்கும் நிலைநிறுத்துவதற்காக விடாப்பிடியாக மட்டுமல்ல சில வேளைகளில் மிகவும் கொடுமையாகவும் செயற்படுவதை இளங்காணலாம். 'அமெரிக்க ஜனநாயகமே உயர்ந்தது - சிறந்தது' (?) என்று உலகின் பல மக்கள் இன்னும் நம்புகிறார்கள். அண்மையில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரம், அமெரிக்க ஜனநாயகத்திற்கு இன்னுமொரு கறையை ஏற்படுத்தியதுடன், அமெரிக்க சமூக அமைப்பைப் பற்றிய சில தகவல்களையேனும் வெளியுலக மக்களுக்குப் பரவலாகத் தெரியப்படுத்த உதவியிருக்கின்றது. இந்த ஜனநாயகத்திற்கு இப்படி ஒரு சோதனை ஏன் ஏற்பட்டது? இது தற்செயலாக ஏற்பட்ட ஒன்றா? அல்லது தொடர்ச்சியான ஒன்றா? இதன் காரணம் தான் என்ன?.

பல நகரங்களுக்குப் பரவிய இனக்கலவரம்.

கடந்த மே மாத முதற்கிழமையில், அமெரிக்காவின் இரண்டாவது பெரிய நகரமான Los Angeles இல் இடம்பெற்ற இனக்கலவரம்; உடனடியாக மேலும் 20 நகரங்களுக்குப் பரவியது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட 58 உயிர்களைப் பலியெடுத்தும், பல நூறு மில்லியன்கள் சொத்து அழிவையும் ஏற்படுத்தியது. 10,000க்கு மேற்பட்டோரைக் கைது செய்து சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட, 13,000க்கு மேற்பட்ட விசேட துருப்புக்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இக்கலவரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களை 'முழுமையான கொடும் குற்றவாளிகள்' என்றும், சகலரும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார் அமெரிக்க ஜனாதிபதி. அதன் பின்பு, நிலைமை கட்டுமீறியதனால், காவல் தாழ்த்தியேனும், ' "Rodney King" ' இனுடைய அடிப்படை உரிமைகள் மீறல் தொடர்பாக 4 பொலீஸாருக்கும் எதிரான விசாரணையை நீதிமன்றத்தில் கொண்டுவர முடியுமா என்று தீர விசாரணை செய்யும்படி நீதி அலுவலகத்துக்குக் கட்டளையிட வேண்டிய' அரசியல் நிர்ப்பந்தத்திற்கும் அவர் உள்ளாகியிருந்தார்.

உடனடிக் காரணம்

வேலையிழந்த நிர்மாணத்துறை ஊழியரான Rodney King, பொலீசாரின் 'சைரன்' சைகைக்குக் கட்டுப்படாமல் சென்றதினால், அதே பொலீசாரினால் துரத்திச் செல்லப்பட்டுப் பலமாகத் தாக்கப்பட்டார். இச்சம்பவத்தின் ஒளிப்பதிவுப் படத்தைப் பார்த்த 'ஐ'ரி'மார்கள், இதில் சம்பந்தப்பட்ட நான்கு பொலீசாரும் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று தீர்மானம் செய்தனர்.

கறுப்பர் ஒருவரையும் கொண்டிராத பெரும்பாலான வெள்ளையர்களைக் கொண்ட 'ஐ'ரி'சபையும், அதுவும் வெள்ளையர் அதிகம் வாழும் பிரதேசத்தில் விசாரணையை மேற்கொண்டதும், இம்முடிவின் மீது கறுப்பு இன மக்களுக்கு அதிருப்தியையும் சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தியதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஏனெனில், இப்படியான அநீதிகள் இம்மக்களுக்குப் புதியவை அல்ல.

1960இல், இதே நகரத்திலுள்ள Watts என்ற புற நகர்ப் பகுதியில் இன்னுமொரு கறுப்பு இனக் கார் சாரதியைக் கைது செய்தபோது, பெரும்பாலான கீழ் மட்ட மக்களின் கோபமும் - வெறுப்பும் கலவரமாக அன்று வெடித்ததை ஞாபகமுட்டுவது மேலும் இதைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

கறுப்பு இன மக்களின் வாழ்க்கை நிலை

உண்மையில் அமெரிக்காவிலுள்ள இரு சமூகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அதிருப்தியுடனும் ஆனால் நெருக்கமாகவும் வாழ்கின்றார்கள். ஒன்று, வெள்ளையர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் 'வோட்டுப்' போடுவதில் நாட்டம் உடையவர்கள் மட்டுமல்ல, அதில் மிகவும் உற்சாகத்துடனும் ஈடுபடுகின்றார்கள். அவர்களிடம் பணம் மட்டுமல்ல, சொத்தும் உண்டு. மற்றையோர் கறுப்பர். பெரும்பாலோருக்குச் சிறிய அளவில் வருமானமே உண்டு. இந்தச் சமூகத்துக்கு முன்பாக உள்ளது, இருட்டு ஒன்றுதான்.

இந்த இரண்டு இனங்களும் அண்மையாக வாழ்ந்தாலும் ஒன்றையொன்று கவப்பதுகுறைவு. பெரும்பாலும் இரு சமூகங்களையும் ஏதாவது பாதை ஒன்றோ அல்லது புகையிரதப்பாதை ஒன்றாவது பிரித்துவிடுகிறது. (மு.கு.:- யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு இதைப் புரிந்து கொள்ளுவதில் கடினம் ஒன்றும் இருக்காது!) இந்த இரு சமூகங்களுக்கிடாகப் பிரயாணம் செய்ய நேர்ந்தால், இலகுவில் இரு வேறுபட்ட உலகங்களைக் (பொருளாதார ரீதியாகவும், சூழல் ரீதியாகவும்) காணக் கூடியதாக இருக்கும். பெரும்பாலான கறுப்பு இனமக்கள் அசுத்தமான சூழலுக்கு மத்தியில் வாழ்வதனால், (மிகப்பெரிய

கைத்தொழிற்சாலைகளுக்கு மத்தியில்) சூழல் கூடக் கறுப்பர்களுக்கெதிரான இனவாதத்தின் ஒரு கூறாக அமைகிறது.

சில புள்ளிவிபரங்கள் கூறும் கதை

- * குடும்ப சராசரி வருமானம் : கறுப்பர் \$19,300, வெள்ளையர் \$33,900
- * மொத்தச் சனத்தொகையில் 11% கறுப்பர். ஆனால் சிறைச்சாலையில் உள்ள 50% கறுப்பர்தான்.
- * விவாகரத்தின் அளவு கறுப்பர் மத்தியில் வெள்ளையர்களைவிட 2 மடங்கு அதிகம்.
- * வேலையில்லாப் பிரச்சினை கறுப்பர் மத்தியில் வெள்ளையர்களைவிட 3 மடங்கு அதிகம்.
- * கொலை செய்யப்படக்கூடிய அளவு:
கறுப்பு ஆண்கள் வெள்ளையர்களைவிட 7 மடங்கு அதிகம்.
கறுப்புப் பெண்கள் வெள்ளையர்களைவிட 4 மடங்கு அதிகம்.

ஆதாரம்:- Peter Stephens (Reports from Washington)
'The Age' 2/5/92

கறுப்பு இன மக்களின் எண்ணம்

பிரபல செய்திப் பத்திரிகைக் கணக்கெடுப்பின்படி :- கறுப்பு இனமக்களைத் துன்புறுத்துவற்காக அமெரிக்க அரசாங்கமே போதை வஸ்துக்களைத் தயாரித்து விநியோகிக்கின்றார்கள் என்று பெரும்பாலான மக்களும், இதே பத்திரிகையின் இன்னுமொரு கணிப்பீட்டின்படி, AIDS என்ற நோய்க்கிருமிகளின் கண்டுபிடிப்பு கறுப்பு இனமக்களைக் கொல்வதற்கே என்று 29% மக்களும் நம்புகிறார்கள். அமெரிக்க அரசின் மறைமுகமான நிறவெறி நடவடிக்கைகளினால்தான் சாதாரண கறுப்பு இனமக்களை இப்படியாகக் கூட நம்பும்படி செய்திருக்கிறது.

கறுப்பர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களுக்கு வேலைத்தவங்களிலோ, தெருக்களிலோ அல்லது நீதிமன்றத்தில் கூட நீதி கிடைப்பதில்லை

என்றே நினைக்கின்றார்கள். பெரும்பாலான ஆபிரிக்க-அமெரிக்கர்களினுடைய எண்ணம் அவர்களை இந்த அமைப்பு, பெரும்பாலான வெள்ளையர்களுக்குச் சமனாகக் கருதவில்லை என்பதுதான். சுருக்கமாய் கூறினால் கறுப்பனாகப் பிறப்பது, உடலில் ஒரு பகுதி ஊனத்துடன் பிறப்பதாகக் கருதாமலவுக்கு விரக்தியின் எல்லைக்குச் சென்றுள்ளனர்.

உண்மையில், குறிப்பாக நீதி அமைப்புகள், கறுப்பு இனமக்களுக்கு எதிராகத் தொடக்கத்திலிருந்தே செயற்பட்டுக்கொண்டு வந்திருப்பதாக ஒரு சில வெள்ளை இன மக்களேனும் இன்று உணருவதுடன் மட்டுமல்ல வெளிப்படையாக விமர்சிக்கவும் தலைப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

கவவரத்தின் பின்னணி

இக்கவவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டோர் பெரும்பாலும் வெள்ளையர்கள், ஆசியர்கள் இவர்களுடன் ஒரு பகுதி கறுப்பு இனமக்களும் அடங்குவர். நிலைமை கட்டுமீறிச் சென்றதற்குக் கறுப்பர்கள் மத்தியில் இருக்கும் மிகப் பெரிய குழுக்களுள் குறிப்பாக CRISP, BLOODS தான் காரணமென்றும், இவர்கள் நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக எடுத்துக் கொண்டு, தனியார் - பொது உடைமைகளைத் தாக்கவும் செய்தார்கள் என்றும் சிவர் வாதிக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல, இன்னும் சிவர் மேலும் ஒருபடி வேறு திசையில் சென்று, இது கறுப்பு மக்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் இடையே உள்ள போராட்டம் அல்ல என்றும், முக்கியமாகச் சொத்து உடைமையாளருக்கும் இல்லாதோருக்கும் இடையேயான போராட்டம் என்றும் கூறினார்கள்.

எது எப்படி இருப்பினும், ஒன்று மட்டும் உண்மை. அதாவது, கறுப்பு இன மக்கள் இந்த அமைப்பினால் தாம் வெள்ளையர்களுடன் சமமாக நடத்தப்படவில்லை - மதிக்கப்படவில்லை என்பதை உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். இந்த நிலைமையில், அமெரிக்க அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான ஆதரவும் கிடைக்காதபடியினால், கறுப்பு இனமக்களின் அரசுக்கெதிரான கோபம் வெறுப்பாக மாறி, அரசுக்கெதிரான நடவடிக்கைகளாக வளர்ந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

உண்மையில், 60களில் Wattஇல் இடம்பெற்ற இனக்கவவரத்தின் தொடர்ச்சியே இன்றைய இனக்கவவரம்.

குழப்பம் வரும்போது, அந்த இடத்தில் உள்ள சமூக சக்திகள் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அத்தருணத்தைப் பாவித்துக் கொள்வது பெரும்பாலும் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று. இந்த நாட்களில்

நடந்த கொலை, கொள்ளை, சொத்துக்கு ஏற்பட்ட சேதம் என்பவற்றை மட்டும் பெரிதாகக் கூறிக்கொண்டும், இதில் ஈடுபட்டவர்களை 'பெரும் குற்றவாளிகள்' என்று விபரித்துக் கொண்டும் இருப்பது பயன்தராது. இது உண்மையில் பிரச்சினையில் இருந்து தப்பிச் செல்வதாகும். இச்சம்பவத்திற்கான பெரும்பாலான பொறுப்பை அமெரிக்க அரசே ஏற்க வேண்டும்.

'New York Times' இல் வந்த ஒரு சம்பாஷனையை இங்கே தருவது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

'Rodney King'இன் தீர்ப்பு வெளிவந்தநேரம்... தெருவில் குறுக்கிட்ட ஒரு வெள்ளையனைப் பார்த்து ஒரு கறுப்பன் கத்தினான்

"What race are You?"

வெள்ளையன் கூறினான் : "I am an American".

கறுப்பன் திரும்பவும் கத்தினான்: "We are not judged as Americans".

✻

சுவடுகள்

SUVADHUKAL

HERSLEBS GT 43,
0578 OSLO,
NORWAY.

மனித உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும்
குரல் எழுப்பும் பத்திரிகை.

சரிநகர்

SARI NIHAR,
6 ALOE AVENUE, COLOMBO 3, SRI LANKA

மணிவிழா நாயகர் "எஸ்.பொ"

- முருகநுபதி

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்ட ஆக்க இலக்கியகாரர்களின் வரிசையில் - "எஸ்.பொ" - என அறியப்பட்ட பொன்னுத்துரை அவர்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க இடமுண்டு.

பண்டிதர்களும், வித்துவானகளும் தமிழ் இலக்கிய உலகின் எழுமானர்களாக பவனிவந்த காலத்தில் - "புனிதம்" - என்ற போர்வையில் போலித்தனமான இலக்கியம் பேசியவர்கள் கோலோச்சிய வேளையில், நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதிய பார்வையையும் - வித்தியாசமான தரிசன வீச்சையும் வழங்கியவர் எஸ்.பொ.

ஒரு மனிதர் தமது 60 வயதை ஸூர்த்தி செய்யும் வேளை - மணிவிழா காலமாகும்.

அவர் சார்ந்த துறையில் புரிந்த சாதனைகளை - ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை அவர்களால் மற்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளை இரையீட்டிப் பார்த்தல் - சுவாரஸ்யமானதுதான்.

எஸ்.பொ அவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

வீ (சிறுகதைகள்) தீ, சடங்கு (நாவல்கள்), அப்பையா காவியம், "எஸ்.பொ" அறிக்கை, இஸ்லாமும் தமிழும், கீதைக்கதைகள் - முதலானவை - எஸ்.பொ. விடமிருந்து நாம் நூலுருவில் பெற்றவை.

நூலுருப் பெறாத பல படைப்புகள் - "ஊறுகாய்" போன்று இன்றும் அவரிடத்தில் பதமாக இருக்கின்றன. அவையும் வெளிவரும் பட்சத்தில் "எஸ்.பொ" பற்றிய முழுமையான இலக்கிய ஆய்வினை மேற்கொள்ள முடியும்.

ஈழத்தின் கலை, இலக்கிய, பத்திரிகை உலக, மற்றும் எழுத்தாளர் அமைப்பு களிடத்தும் எஸ்.பொ - பற்றிய பிரத்தியேகமான கணிப்பு

உண்டு.

எஸ்.பொ.வை தவிர்த்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியை எழுதமுடியாது என்பதே அக்கணிப்பாகும் என்றும்மட்டும் கூறமுடியாது.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர் அதிருப்தியற்று அதிலிருந்து வெளியேறி "நற்போக்கு" - என்ற புதிய அமைப்பை ஸ்தாபிக்க முனைந்த எஸ்.பொ இற்றை வரையில் - நற்போக்கு இலக்கியத்தின் தாற்பரியங்களை அறிக்கையிடவில்லை.

ஆயினும் - கலைத்துவமான கதைகளை வழங்கியதன் மூலம் சிகரங்களை எட்ட முனைந்தவர் எஸ்.பொ.

கண்ணதாசன், ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன் முதலானோர் கூட இவரது எழுத்துக்களை விசேடமாகக் கவனித்தனர். கருத்தும் வெளியிட்டனர். வீச்சுடனும் மிகுந்த பிரக்ஞையுடனும் எழுதிய இவர் தன் 'நா காப்பதில்' நிதானமிழந்த சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளம். பல படைப்பாளிகளுக்கே உரித்தான

இந்த இயல்பு இவரையும் விட்டு வைக்கவில்லை என நாம் ஆறுதலடையலாம்.

ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளைக் குறைத்து, வசை புராணங்களை எழுதிக்கூவித்ததன் பெறுபேற்றை - ஆறு தசாப்தங்களின் பின்னர் அவரே நிதானமாக 'அசைபோட்டு'ப் பார்த்தால் - விரையம் புலப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் நல்ல புலமைமிக்க இந்த ஆக்க இலக்கியவாதியிடமிருந்து - பல மொழிபெயர்ப்புகளும் தமிழ் உலகுக்குக் கிடைத்தன. ஆயினும் பெருங்குறை ஒன்றுண்டு. ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா முதலான கண்டங்களையும் வலம்வந்து அலுஸ்திரேலியாக் கண்டத்தில் நிரந்தரமாக குடியேறியுள்ள எஸ்.பொ. விடமிருந்து இக்கண்டங்களின் வாழ்நிலை பாதிப்புகளைப் பிரதிபலிக்கத்தக்க படைப்புகள் இதுவரையில் வெளியாகவில்லை.

"புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்" என்ற மகுடத்தில், திரைகடலோடி திரவியம் தேடப் புறப்பட்டவர்களும், புகலிடம் தேடி இரண்டக வாழ்வில் சிதறுண்டு போனவர்களும் இலக்கியம் படைக்கும் இக்காலப்பகுதியில், எஸ்.பொ. அவர்களின் மணிவிழா எமக்கு தரிசனமாகியுள்ளது.

யாழ் மண்ணின் ஆத்மாவை இவரது கதை, கட்டுரைகளில் நாம் நுகர்ந்தோம். 'மரபு' வில் எழுதிய நனவிடைதோய்தல் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கிட்டிய நல்ல பேறு.

ஏராளமான புனைபெயர்கள் இவருக்குச் சொந்தம். எனினும் "எஸ்.பொ" என்ற முதல் எழுத்துக்களே நிலைத்தன. பழகுவதற்கு இனிய சுவாவம் மிகக் கொண்ட இவர் சில சமயங்களில் தம் எழுத்துக்களினாலும், நா காக்கத் தவறி - வார்த்தைகளைச் சிதறியமையினாலும் பகைமையையும் தேடிக்கொண்டார்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைக்குரிய மனிதராகவும், தமிழ் அரசியல் உலகில் 'இரண்டக நிலை' கொண்டவராகவும் இளம் காணப்பட்டாலும் - ஈழத்தின் நவீன தமிழ் இலக்கியம் இவரால் ஒரு காலத்தில் செழுமை பெற்றது. இச்செழுமை நீடிக்க "எஸ்.பொ" தொடர்ந்து எழுதவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் பின்பு மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் ஆக்க இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை படைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு உள்ளது.

தமிழகத்தில் ரகுனாதன், ஜெயகாந்தன் ஈழத்தில் இளங்கீரன், டொமினிக் ஜீவா, செ.கணேசலிங்கம் ஆகியோரின் வரிசையில் எஸ்.பொ அவர்களும் நீண்ட காலமாக சிறுகதை, நாவல் துறைகளைக் கவனிக்கவில்லை. ஆயினும் கட்டுரை இலக்கியத்தில் இவர்கள் முன்னேறினார்கள். விமர்சனத்தில் புதிய வீச்சைக் கொணர்ந்தனர். அவுஸ்திரேலியாவில் நியூசவுத்வேல்ஸ் மாநிலத்தில் தமது குடும்பத்தாருடன் 60 வயதை பூர்த்தி செய்து மணிவிழாக் காணும் எஸ்.பொ., இயந்திரமயமான வாழ்வில் பலியாகா வண்ணம் 'ஓய்வுடன்' காலத்தை ஓட்டுவதனால் அவரிடமிருந்து இலக்கிய உலகம் மேலும் பல ஆரோக்கியமான படைப்புகளை எதிர்பார்க்கின்றது. அவருக்கு எமது மனமார்ப்த வாழ்த்துக்கள்.

✻

தூண்டில்

THOONDIL

SUDASIEN BURO,
GROSSE HEIMSTR 58,
4600 DORTMUND 1,
GERMANY.

களத்தில்

KALATHTHIL

54 TAVISTOCK PLACE,
LONDON WC1H 9RG.

படைப்பு: அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு

சில வாரங்களிற்கு முன்பு திரு முருகபூபதியின் 'இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்' என்ற கட்டுரையைப் பலர் படித்திருப்பார்கள். அவரது உள்ளக் குமுறல்கள் பசுபிக் சமுத்திரத்தைக் கடந்ததாலோ என்னவோ கனடாவில் கரையேறும் போது கொந்தளிப்பாகவே மாறியிருந்தன. "நான்காவது பரிமாணம்" எனும் கனேடிய கலை, இலக்கியப் பத்திரிகை அவரது கொந்தளிப்புக்களைத் தாங்கிக் குளிர் காயத் தலைப்பட்டது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தைத்தானும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது, சாதிப் பிரச்சனை, மலையகத் தமிழர் பிரச்சனை என்பனவற்றையெல்லாம் அதன் அம்சங்களாக மாற்றி, பார்த்துபட்ட மக்களுக்காகப் போராடும் தனது சிந்தனைத் தெளிவை அவர் அதிலே தெரியப்படுத்தியிருந்தார். பெரும்பாலான வாசகர்கள் அதனை வாசித்திருக்கமாட்டார்கள் என்பதனால் அதனை அப்படியே விட்டு விட்டு, இக்கரைச் சீமையில் எழுப்பப்பட்ட குமுறல்களை நோக்குவோம். இலக்கியவாதிகளின் தனிமனித சுதந்திர பாதுகாவலனாகத் தன்னை விரித்திருக்கும் திரு முருகபூபதியினால் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள் பல இடங்களிலே நொய்ந்தும், தொய்ந்தும் போயிருப்பதை அறிவுபூர்வமான எந்த வாசகனாலும் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

"தமிழும் தமிழ்மொழியும் வாழ தமிழ்மண் தேவை" எனும் எதிர்பார்ப்பு தமிழ் மக்களிடம் இருப்பது "ஆரோக்கியமான இலக்கியத்துக்கு" வளம் சேர்க்காதாம். அவுஸ்திரேலியாவிலும், சுவிற்சலாந்திலும் இன்னும் பல இடங்களிலும் வாழும் வந்தேறு இலக்கியவாதிகள் தமிழ்மொழியை வாழவைக்கும் பணியினைச் செவ்வனே செய்து முடிப்பார்களேபோலும். தேவையானால் அதைத் தொடர்ந்து காக்கும் பணியினை வாரத்தில் ஒருநாள் ஒரு மணித்தியாலம் தமிழ் கற்கும் நமது சிறார்கள் கொண்டேகுவார்களாம். சுவரில்வாது சித்திரம் தீட்ட முனையும் இவர் 40 ஆண்டுகளாக நாம் நடத்திவரும் போராட்டம் தமிழ் மொழியையும், தமிழர் தம் கலாச்சாரத்தையும் விடுத்த வெறும் மண்ணுக்காகத்தான் என ஒரு கணம் ஊகித்தாரோ? மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட திராவிடப் போராட்டம், திரைக் கலாச்சாரமாகவே மாறியதைப் பார்த்து மருண்டு போய் எங்கே எங்கள் போராட்டமும் இருண்டு போய்விடுமோ என்று எச்சரிக்கையாய்ச் சற்றே விலகியே இருக்க

எண்ணினாரோ? எட்டாது போய்விட்டால் இந்தப் பழமும் புளிப்புத்தான்.

திருக்குறளும், கம்பராமாயணமும், சிலப்பதிகாரமும் இன்றும் வாழ்வதனால் தமிழ் தாழ்ந்துவிடாதாம் அழிந்துவிடாதாம். அப்படியானால் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு இவர்கள் பேனா எடுப்பது எதற்காக? கழைக்கூத்தடிப்பிற்காகவா? சத்தியமாபீக் கேட்கிறேன் கம்பராமாயணத்தையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் செய்யுள் வடிவில் விளங்கி ரசித்தவர் எம்மில் எத்தனைபேர்? எத்தனையோ இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள வத்தீன், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் எத்தனை இன்றும் வாழ்கின்றன? ஒருவேளை அவை அனைத்திலும் நுபதி போன்ற இலக்கியவாதிகளின் தாக்கம்தான் அதிகம் இருந்திருக்குமோ?

கம்பனும், இளங்கோவும், பாரதியும் அமர இலக்கியங்கள் படைத்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் ஒரு சிறு தவறைச் சுட்டிக்காட்டி. கம்பன், வால்கீ ராமாயணத்தை மொழிபெயர்த்திருந்தார் பலவித மாற்றங்களுடன் (நல்லவேளை வால்கீ அப்போது உயிருடன் இல்லை). இருப்பினும் கம்பர் ஒரு மகாகவி என்பது நியாயமானதே. ஆனாலும் பெண்விடுதலை, இளவிடுதலை, சுதந்திரம், சமத்துவம் பற்றியெல்லாம் மூவருமே தமது இலக்கியங்களில் கூறியிருக்கிறார்களா? பெண்விடுதலை என்பது ஒருவேளை சிறை வைக்கப்பட்ட சீதையை மீட்பது அல்லது சுக்கிரீவன் மனைவியை வாலியிடமிருந்து மீட்பதுதான் என ஆசிரியர் நினைத்தாரோ? ராமாயணத்தின் உண்மைக் கருப்பொருள் தர்மத்திற்கும், அதர்மத்திற்கும் இடையிலான போராட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கும் போது, சீதை எனும் ஒரு பெண்ணின் கண்ணீரைச் சுற்றிச் சுற்றியே இலக்கியம் புனையப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். சீதையின் கண்ணீரிலே கலங்கிப்போன நமது இலக்கியவாதிகளுக்கு, 20ம் ஆண்டு இலங்காபுரிச் சீதைகளின் கண்ணீர் கலக்கம் தராது போனதேன்?. ஒரு வேளை அழகு தமிழிலில் எடுத்தியம்ப ஒரு கம்பன் இல்லாது போனதுதான் காரணமோ? கோவலன் செய்த அனைத்துத் துரோகங்களையும் மன்னித்து அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதையே தன் பாக்கியமாகக் கருதிய / கருதவைக்கப்பட்ட கண்ணகி அனுபவித்த பெண்விடுதலையும் எங்காவது சமரசத்துக்கு வருகின்றனவா?. ஆசிரியருக்கே வெளிச்சம்.

இறுதியாக ஆசிரியர் பாரதியையும் துணைக்கழைத்திருக்கின்றார். இறுதி மூச்சுவரை சுதந்திரத்தைப் பற்றியே களவு கண்ட, என்று தணியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம் என்று முழங்கிய ஒரு தன்னிகரில்லா கவிஞனை இழுத்துவந்து எதனைத்தான் தெளிய வைக்க முயன்றிருக்கின்றார்? தட்டி எழுப்பாமலே சிலிர்த்தெழுந்த சிங்கமல்லவா பாரதி. இங்கோ சீறிவரும் வேங்கைகளைச் சேணம் கொண்டு அடக்கிவிடக் கங்கணம் கட்டியுள்ள இலக்கியவாதிகள். யாரை யார் துணைக்கழைப்பது.

இறுதியாக ஒன்று. ஒருவன் காலக்கண்ணாடியாகக் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றான் என்றால் அது அவன் அந்தக் காலகட்டத்தில் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல அவ் அனுபவங்களை ஒப்பு நோக்கிய ஒரு மதிப்பீடும்தான். அகதி முகாம்களும், அளப்பரிய தியாகங்களும், குண்டுவிச்சுக்களும், 'மெல்வே'க்களுக்கும் 'சுப்பர்மார்க்கெட்'டுக்களுக்கும் முன்னால் அவசியமற்றவை எனப் புறம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் அது அக் கலைஞனின் அனுபவ மதிப்பீட்டின் பிரதிபலிப்பு. அதேபோல் அந்த அனுபவங்கள் எவ்வளவுதூரம் கவிஞனைப் பாதித்தன என்பதும் அவளது காலக்கண்ணாடியின் பிரதிபலிப்புக்கு ஒரு காரணம். இதை எழுதும் போதுதான் ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. 86இன் இறுதி அல்லது 87ம் ஆண்டாக இருக்கலாம், நல்லூரிலே, சமகாலக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்றைப் பற்றிய விமர்சனக் கூட்டம் ஒன்று நடக்க இருந்தது. அதற்காக நானும் எனது நண்பனும் தென்மராட்சியிலிருந்து மிதிவண்டியில் புறப்பட்டோம். இடையில் கோப்பாய் வெளியைக் கடக்க வேண்டும். மரணவெளியென்றே அது அப்போது அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அங்கு அடக்கடி நிகழும் ஹெலிகொப்டர் தாக்குதல்கள் பலரை எமலோகத்திற்கு அனுப்பியிருந்தன. (சில்லின்) காற்றையும், கடவுளையும் மட்டுமே நம்பி நாம் அதனைக் கடப்பதுண்டு. முக்கால்வாசிவெளியை அன்று கடந்தபோதுதான் அருகிலிருந்த நாவற்குழி முகாமிலிருந்து மேலெழும்பிய ஹெலிகொப்டர் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த லொறியை குறிவைத்துத் தாக்கியது. அன்று ஓட்டியதைப் போல், வாழ்நாளில் மிதிவண்டியை வேகமாக நாம் ஓட்டியிருக்கமாட்டோம். பின்னால் வந்த லொறிக்கு என்ன நடந்தது என்பது இன்று வரை எனக்குத் தெரியாது. களைத்து விழுந்து நாம் நல்லூரை அடைந்தபோது கூட்டம் ஆரம்பமாகியிருந்தது. விமர்சனத்துக்குட்படவிருந்த தொகுப்பின் தலைப்பு 'மரணத்துள் வாழ்வோம்'.

இப்போது கேட்கிறேன். ஐயா, நிதர்சனத்திலிருந்து தப்பி, நீண்டநாட்களுக்கு முன்பே புலம் பெயர்ந்துவிட்ட தமிழர்களுக்கு அதன் தாற்பரியத்தின் ஒரு பங்கையாவது புரிய வைப்பதன் மூலம், புரையோடிப் போயிருக்கும் இனப்பிரச்சனையிலிருந்து சீக்கிரம் எமது மக்களை விடுவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் அதனைப் புரிய வைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட இவக்கியவாதிகளிடம் "இதனைப் பற்றியும் சற்றுச் சிந்தியுங்களேன்" என்று வேண்டுகோள் விடுப்பது அவர்களின் தனிமனித சுதந்திரத்துக்கு ஒர் சவாலாகி விடுமோ? ஏற்கனவே அதை இழந்துதானே இங்கு வந்திருக்கின்றோம்.

— சதீஸ்

தமிழ்த் திராவிடக் கலாசாரக் கழகம் அண்மையில் நடாத்திய இலக்கியப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற சிறுகதை இங்கே பிரசுரமாகிறது - ஆசிரியர்.

விடுதலையின் பாதையில்...

- T. பிரபாகரன் .

வீரிட்டு அவறி அழுது கொண்டிருக்கும் குழந்தையைத் தன் இடது கையால் அரவணைத்துத் தூக்கிக் கொண்டு, இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருக்கும் தளது வலது கையில் இயந்திரத் துப்பாக்கியைப் பிடித்தவாறு அவன் அண்ணாரிந்து வானத்தைப் பார்த்தான். ஹெலி ஒன்று மிகவும் தாழப்பறந்து வருவதை இப்போது பார்க்க முடிந்தது. அடுத்த செயல் பற்றி அவன் சிந்திக்க முன்பு அந்த எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி நடந்தது...

எவராலும் ஜீரணிக்க முடியாத அந்தப் பயங்கரச் சத்தம் அவனையும் சற்று அதிர வைத்தது. அந்தச் சத்தம் வந்த இடத்தை நோக்கி உற்றுப் பார்த்தான். வீடு வாசல்களை இழந்து உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்ற நப்பாசையில் ஓடிவந்திருந்தவர்கள் தங்கியிருந்த அந்த ஆலயத்தின் கட்டடங்கள் நொருங்கி விழுந்து கொண்டிருந்தன. சிலர் ஆலயத்தை விட்டு வெளியே ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். தளது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டாற்போல் அந்தக் ஹெலி மேலெழுந்து பறந்து கொண்டிருந்தது.

நெரிசலில் கீழே விழுந்து அவதிப்படும் சிறார்கள், வயோதிபர்களை கவனத்திற் கொள்ளாமல் தம்முயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஓடும் மக்கள் ஒருபுறம்... நெரிசலில் துன்புறும் தம்சிறார்களையும், வயோதிபர்களையும் காப்பாற்றும் பணியில் ஈடுபட்டு அவதிப்படும் உறவினர்கள் மறுபுறம்... இடிபட்டு விழுந்த கட்டடங்களுக்கு இடையில் அகப்பட்டவர்களின் மரண ஓலம் இன்னொரு புறம்...

இயந்திரத் துப்பாக்கியுடனும், குழந்தையுடனும் சுக்கு நூறாகிக் கிடந்த அந்த ஆலயத்தினுள் நுழைந்த அவனால் அந்த அனர்த்தத்தை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. பலருக்கு தன்னால் இயன்ற உதவியைச் செய்து முடித்த அவன் சுற்று முற்றும் பார்த்தான். இடிந்து விழுந்த

கற்களுக்கிடையே அகப்பட்டுக்கொண்டு உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் தனது குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்காக கற்களினின்றும் வெளியெடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு தாயின் அவவநிலை அவளது கண்ணில் பட்டது. துப்பாக்கியைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு குழந்தையை ஒருபுறம் இருத்திய அவன் அந்தத் தாயின் குழந்தையைக் கற்களினின்றும் வெளியெடுத்தான். அவன் வெளியெடுத்த அடுத்த கணமே அக்குழந்தையின் உயிர் பிரிந்தது.

தன்னால் இழக்க முடியாத அந்த இழப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் சக்தியற்ற அந்தத் தாய் துடியாய்த் துடித்தாள், பதறினாள், அழுதாள்.

அவளது உடையில் அவன் யார் என்பதை இனம் கண்டு கொண்ட அவளுக்கு ஆத்திரம் பொங்கி யெழுந்தது.

அட பாவியே, உங்களினால்தானேடா எங்களுக்கும், எங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் இந்த நிலை. கணவனையும் எனது மகனையும் ஏற்கனவே பறிகொடுத்த நான் எனது பெண் குழந்தையையாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென இங்கு ஓடிவந்தேனே. அதற்கும் இப்படியாகிவிட்டதே. அந்தப் படு பாவிக்கள் குண்டுகளைப் போட்டு இந்த உயிர்களையெல்லாம் பலியெடுத்துக் கொண்டார்களே.

இதை யார் செய்தாலும் இதற்கெல்லாம் காரணம் நீங்கள்தானேடா. நான் எனது பிள்ளைகளைப் பற்றி என்னென்ன கனவுகளெல்லாம் கண்டிருந்தேன். எல்லாவற்றையும் தவிடு பொடியாக்கிவிட்டீர்களே.

தமிழைக் காக்கின்றோம், தமிழினத்தைக் காக்கின்றோம், தமிழினத்தின் உரிமைகளைக் காக்கின்றோம் என்று கூறிய உங்களால் இப்போ என்ன நடக்கின்றது பார்த்தீர்களா? வீடு வாசலில்லை... பொருள் பண்டமில்லை... உற்றார் உறவினர் இல்லை... சொந்தம் பத்தங்கள் இல்லை... உறவுக்கு ஒன்று என நான் வைத்திருந்த எனது குழந்தையைக் கூடப் பறிகொடுத்து விட்டு இப்போ தவிக்கின்றேன்.

நீங்களெல்லாம் துவக்குத் தூக்காமலிருந்தால் இப்படியான ஒரு நிலை எனக்கு மட்டுமென்ன இந்த நாட்டிலுள்ள எந்த ஒரு தமிழனுக்கும் ஏற்பட்டிருக்காது. உன்னிடம் துவக்கு இருந்ததால் உளது குழந்தையை ஒருவாறு காப்பாற்றிக் கொண்டாய் எனக் கூறிய அவள் அவளது கையிலிருந்த குழந்தையை உற்றுப் பார்த்தாள்.

அந்தப் பார்வை ஆயிரம் கதை சொல்லியது. விரக்தியோடு அவள் பார்த்த பார்வை வெறுப்புணர்வைக் கொடுத்ததை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியாமலில்லை. அந்தத் தாயின் நிலையில் அவ்வாறு ஏற்படுவது

தவிர்க்கமுடியாததொன்றே. அந்தத் தாய்க்கு எவ்வாறு ஆறுதல் சொல்லலாம் என அவன் சிந்திக்கையில், திடீரென அவள் பாய்ந்து அந்தக் குழந்தையை அவனிடமிருந்து பறிக்க முயன்றாள்.

அதை ஒருவாறு தடுத்து நிறுத்திய அவன், அம்மா, நான் சொல்வதைச் சற்றுக் கேளுங்கள். நீங்கள் நினைப்பது போல் இது எனது குழந்தையல்ல... சற்று நேரத்துக்கு முன்னால் தனது தாயையும், தந்தையையும் பாதுகாப்புப் படையினரின் துப்பாக்கிக் குண்டுக்குப் பறிகொடுத்த ஒரு அனாதைக் குழந்தை. எதுவுமறியாது, யாருமில்லாது அழுதுகொண்டிருந்த குழந்தையை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை அழிக்கும் நோக்கம் எனக்கிருந்தால் நான் அங்கேயே விட்டு விட்டு வந்திருப்பேன்... தயவு செய்து அதை ஒன்றும் செய்யாதீர்கள்.

ஓ... உனக்கும் அன்புண்டோ... இரக்கமுள்ள மனமுண்டோ... ஏன்டா முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கின்றீர். நீயெல்லாம் சகோதரங்களுடன் பிறந்திருந்தால் இப்படியேன் எங்களையெல்லாம் சித்திரவதை செய்கின்றீர்கள்...என ஆத்திரத்தில் பலவிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவளைத் திட்டினாள்.

சகோதரங்களுடன் பிறந்திருந்தால்... என அவள் சொன்னது அவளது இதயத்தின் அடிப்பாகத்தை ஆழமாகத் தாக்கியது. அவன் ஏன் இயந்திரத் துப்பாக்கியைத் தூக்கும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளானான் என்பதை அறியாத அந்தத் தாயில் எந்தப் பிழையுமில்லை என உணர்ந்த அவன், அம்மா, ஆத்திரத்தில் நிதானமிழந்துவிடாதீர்கள். நானாக விரும்பி, மற்றவர்களுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்தத் துப்பாக்கியை சுமந்து கொண்டு திரியவில்லை.

நான் சகோதரங்களுடன் பிறந்ததுதான் இன்று நான் துப்பாக்கியுடன் திரிவதற்கு காரணம் என்பதை அந்தத் தாய் எப்படி அறிவாள் எனத் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டவன் இதன் பின்பும் தன்னிலையைச் சொல்லாமல் விடுவது மடத்தனம். தன் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

எனது தந்தை ஒரு தங்க வியாபாரி. தங்க நகைகளைத் தானே செய்துகொண்டு வெளியிடங்களுக்குச் சென்று விற்று பணம் சேர்ப்பதில் இன்பம் கண்டவர். எங்களையெல்லாம் எவ்வளவோ உயர்ந்த பிள்ளைகளாக்க வேண்டுமென்று கனவு கண்டது மட்டுமல்ல செயலிலும் செய்து காட்டியவர்.

குடும்பத்தில் மூத்தவனாக, ஒரெயொரு ஆண் மகனாக என்னைப் பெற்றெடுத்தவர் என்னை ஒரு எஞ்சினியராக அல்லது டொக்ரராக

ஆக்கவேண்டுமென அரும் பாடுபட்டார். எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து எஞ்சினியரிங்க் செய்வதற்காக பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அனுப்பினார். ஒரு வருடப் படிப்பை முடித்து இரண்டாவது வருட இறுதிப் பரீட்சை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த வேளைதான் எனது அப்பாவிற்கு அந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டது.

அவர் வியாபாரத்திற்காகச் சென்றுவந்த ஊரில் ஏற்பட்ட உள்ளூர்க் கலகம்தான் தனது இறுதி வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கப் போகின்றதென்பதை அறியாத எனது அப்பா அன்றும் தனது வியாபாரத்திற்காக அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்றார். கலகக்காரர்களினால் அவரின் விதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

அவர் இறந்தபின்னர்தான், கலகத்திற்கும் அவருக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை, வேற்றுரைச் சேர்ந்தவரென்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. இது வெளியில் தெரிந்தால் பிரச்சினை வேறு திசையில் திரும்புமென நினைத்த அவர்கள் எவருக்கும் தெரியாமல் எரியும் நெருப்பிலிட்டு எனது அப்பாவின் சடலத்தை எரித்துவிட்டார்கள்.

நான் ஒரு எஞ்சினியராக வரவேண்டுமெனக் கனவு கொண்டிருந்த எனது அப்பாவின் வாழ்க்கை இப்படியாகிவிட்டதே என்பதை நினைத்து, மனம் கலங்கி, அதே சிந்தனையில் சிலகாலம் இரண்டாம் வருடப் பரீட்சையில் சித்திபெறவில்லை. எனது அப்பாவிற்கு ஏற்பட்ட நிலை இன்னும் பலருக்கு இடம் பெற்றதால் கலகக்காரர்கள் நினைத்ததுபோல் பிரச்சனை வேறு ரூபத்தை எடுத்தது.

எல்லா இடத்திலும் மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர். தங்களுக்குரிய உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முனைந்தனர். இதில் அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படையினர் தலையிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தாங்கள் சென்ற இடங்களில் மக்களைத் துன்புறுத்தினார்கள், இடைஞ்சல்கள் செய்தார்கள். தாங்களும் தங்கள் பாடுமென வாழ்ந்து கொண்டு வந்த பல அப்பாவி மக்களின் வாழ்க்கை பல இடையூறுகளை எதிர் நோக்கியது.

இவற்றைப் பொறுக்கமுடியாத சில இளைஞர்கள்தான் அவர்கட்கு மறைமுக எதிரிகளாக உருவெடுத்தார்கள். இதன்பின்னர் நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

ஒருநாள் எனது அம்மாவிடமிருந்து எனக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. "உடனே வரவும் மற்றவை நேரில்".

எந்த ஒரு விளக்கமுமில்லாத அந்தத் தந்தியைப் படித்த நான் உடன்

அன்றிரவு ரெயில் மூலம் எனது கிராமத்துக்குச் சென்றேன்.

எனது வீட்டில் பலர் இருந்தனர். ஏதோ என்னையே எதிர்பார்த்து இருப்பதுபோல் எனக்குத் தெரிந்தது. அத்தனைபேர் அங்கிருந்தும் அமைதியே குடிக்கொண்டிருந்தது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. ஒன்றுமே புரியவில்லை. உள்ளே சென்றேன்.

அயலவர்களிடமும், உறவினர்களிடமும் பேசமுடிந்ததேயொழிய என்னை வரச்சொல்லித் தந்தி கொடுத்த என் அம்மாவுடன் ஒரு சொல்கூடப் பேசமுடியவில்லை. அவளது பிணத்தைத்தான் காணமுடிந்தது. அம்மாவுக்குத் திடீரென என்ன நடந்ததென்பதை அறியத் துடித்தேன். எனது தங்கைகளைத் தேடினேன். அவர்களும் அங்கிருக்கவில்லை. எனக்கு அவர்கள்மேல் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அம்மாவின் இந்தநிலையில் இவர்கள் எங்கே?.

உறவினர்களிடம் விசாரித்தேன். அவர்கள் எவரும் பதில் சொல்லவில்லை. என்னைச் சமாதானப் படுத்தினார்கள். அம்மாவின் இறுதிச் சடங்கை முடித்த பின்னர் எல்லாவற்றையும் விபரமாகச் சொல்வதாக வாக்குறுதியளித்தனர்.

இதோ இரத்தம் சிந்தும் எனது கைதான் அம்மா, அன்று எனது அம்மாவின் உடலுக்கு நெருப்பை வைத்தது. மயானத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வந்த எனக்கு உறவினர்கள் சொன்ன கதை என்னைப் பைத்தியகாரனாக்கியது. ஆம் அம்மா, நான் ஒரு பைத்தியக்காரன்தான். அதன் பின்னர்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்தேன்.

தேடுதலுக்கென வந்த படையினர் எனது வீட்டைச் சோதனை செய்ய வந்து, அம்மாவுக்கு முன்னாலேயே எனது இரு தங்கைகளையும் கெடுத்துவிட்டு தங்களுடனேயே எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பது இன்னமும் யாருக்கும் தெரியாது.

இதைத் தாங்கமுடியாத் எனது அம்மா எனக்குத் தந்தி கொடுத்துவிட்டு, நஞ்சருந்தித் தற்கொலை செய்துவிட்டார்.

இப்போ சொல்லுங்களம்மா, நான் பாவியா, நான் செய்தது தப்பா எனக் கூறி விம்மி விம்மி அழுதான்.

அமைதியாக அவளது கதையைக் கேட்ட அந்தத் தாய், எழுந்து அவளது கையிலிருந்த குழந்தையை எடுத்துத் தனது மார்புடன் அணைத்து முத்தம் கொடுத்தாள்.

கல்லறைக் கீதங்கள்

என்னுடைய பெயர்
என்னவென்று
எனக்குத் தெரியாது.
நான் யாரென்பதும்
மறந்து விட்டது.
ஆனால்—
ஒன்று மட்டும்
எனக்கு நல்ல ஞாபகம்.
நான் மரணமாகவில்லை
அகால மாணமாளேன்.

என்னை
எரிக்கவில்லை
புதைக்கவில்லை
நான் நானாகவே...
ஏதோவொரு
தெருவின் ஓரத்தில்
ஏதோவொரு
பாதையின் பின்புறத்தில்...

நான்
புண்ணியம் செய்தவன்
அதனால்தான்
நாகத்தில் இருந்து
இங்கு—
இடமாற்றம்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றேன்.
ஆனால்—
நீங்கள்...?

என்னை
தனிமை வாட்டும்
என்று—
கவலைப்பட வேண்டாம்
எனெனில்
என்னைப்போல்
எத்தனை... எத்தனையோ பேர்
என்னுடன்...
எஸ். சண்முகதாசன்

நன்றி 'பனிமணி' (ஜூன் '92)

BCM Polaris
London WCIN 3XX

K.E.P.SERVICES

KEP 286-16

- * Landmark 21Mhz
- * 1 Mb on Board
- * Shadow Ram

KEP 386-25sx

- * Landmark 34Mhz
- * 1 Mb on Board
- * 80386 CPU

KEP 386-33

- * Landmark 53
- * 2 Mb on Board
- * 64K C.Memory

KEP 486-33

- * Landmark 150
- * 4 Mb on Board
- * 256K C.Memory

STANDARD CONFIGURATION

- * 1.2 Mb Floppy disk drive
- * 2 Serial/Parallel/Games ports
  - * Compact case
- * 200 Watt power supply
  - * 101 Keys Keyboard
  - * 40 Mb hard disk drive
  - * 16 bit 512k VGA Card
- * 14" High Resolution Super VGA Colour Monitor (1024 x 768)

\$ 1155

\$ 1295

\$ 1545

\$ 2235

* 12 Months Warranty

K.E.P. TRAVEL SERVICES

Agents for all Domestic and International Air lines.

DISCOUNT FARE SPECIALISTS.

Colombo - \$ 1115 (ret)

Singapore - \$ 835 (ret)

London - \$ 1650 (ret)

Madras - \$ 1135 (ret)

Bombay / Delhi - \$ 1220 (ret)

Call **SIVANATHAN**

B.H. 667 0287

A.H. 748 9175,

Museum Business Centre, 222 La Trobe Street, Melbourne 3000, Australia

Phone (03) 667 0287 Fax (03) 663 2616 Lic.No. 31353

Mobile : 018 539 744